

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-17-24

Druk nr 268

Warszawa, 15 marca 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającym obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/821”;

b) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 27);

2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe oraz ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 27.

12.11.2018, str. 6, z późn. zm.⁵⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/1672”;;

- 2) w art. 14 w ust. 1:
 - a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post”;;
 - b) po pkt 18b dodaje się pkt 18c w brzmieniu:

„18c) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672”;;
- 3) w art. 33 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672 dla właściwego organu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, z wyjątkiem zadań określonych w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia”;;
- 4) w tytule działu V po wyrazach „tymczasowe zajęcie ruchomości,” dodaje się wyrazy „kontrola ex post”;
- 5) w art. 54 w ust. 2 po pkt 12b dodaje się pkt 12c w brzmieniu:

„12c) wwożenie do Unii Europejskiej oraz wywożenie z Unii Europejskiej środków pieniężnych w rozumieniu rozporządzenia 2018/1672”;;
- 6) w art. 84 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „ust. 2 pkt 1a–5 i 9” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1a–5, 9 i 12c”;
- 7) w dziale V po rozdziale 1c dodaje się rozdział 1d w brzmieniu:

„Rozdział 1d

Kontrola ex post

Art. 94ze. 1. Do kontroli ex post stosuje się odpowiednio przepisy art. 62 ust. 2a–3b i 8, art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 17 oraz ust. 3 i 4, art. 72, art. 75, art. 79, art. 84 ust. 2 i 4, art. 86 ust. 1 i 2 i art. 93.

2. Wszczęcie kontroli ex post następuje z chwilą doręczenia kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli ex post udzielonego kontrolującemu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz wezwania kontrolowanego do przedłożenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego upoważnienia, dokumentów

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79.

potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821.

Art. 94zf. 1. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli ex post naruszenia przepisów rozporządzenia 2017/821 Szef Krajowej Administracji Skarbowej wzywa unijnego importera, w rozumieniu art. 2 lit. 1 tego rozporządzenia, zwanego dalej „unijnym importerem”, do:

- 1) przedstawienia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego wezwania, planu wdrożenia działań naprawczych;
- 2) wdrożenia działań naprawczych w terminie 90 dni od dnia przedstawienia planu ich wdrożenia.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wzywa unijnego importera do przedstawienia, w terminie 15 dni od otrzymania wezwania, dokumentów potwierdzających wdrożenie działań naprawczych.

Art. 94zg. 1. W przypadku gdy w toku kontroli ex post:

- 1) unijny importer nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94ze ust. 2, dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821, albo
- 2) unijny importer nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 1, planu wdrożenia działań naprawczych, albo
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdzi, że unijny importer nie wdrożył działań naprawczych w terminie 90 dni od dnia przedstawienia planu wdrożenia działań naprawczych

– Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza protokół z kontroli ex post, który kończy tę kontrolę.

2. W przypadku gdy w toku kontroli ex post Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdzi, że unijny importer nie naruszył przepisów rozporządzenia 2017/821 albo przeprowadził działania naprawcze, określone w planie wdrożenia działań naprawczych, w terminie, o którym mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 2, informuje pisemnie unijnego importera o zakończeniu tej kontroli.

Art. 94zh. Zakończenie kontroli ex post następuje niezwłocznie, nie później niż 60 dni od dnia upływu terminu określonego w art. 94zf ust. 1 pkt 2.

Art. 94zi. 1. Kto, będąc unijnym importerem:

- 1) nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94ze ust. 2, dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821, albo
- 2) nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 1, planu wdrożenia działań naprawczych, albo
- 3) nie wdroży działań naprawczych, o których mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 2, w terminie 90 dni od dnia przedłożenia planu ich wdrożenia

– podlega karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji administracyjnej, w wysokości od 1000 zł do 500 000 zł.

3. Od decyzji Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Art. 94zj. 1. Nakładając karę pieniężną, o której mowa w art. 94zi ust. 1, uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia oraz jego skutki, wielkość obrotów i przychodu unijnego importera w zakresie importu cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami lub obszarów wysokiego ryzyka oraz dotychczasową jego działalność w tym zakresie.

2. Jeżeli okoliczności sprawy i dowody wskazują, że do naruszenia, o którym mowa w art. 94zi ust. 1, doszło na skutek zdarzeń lub okoliczności, którym unijny importer nie mógł zapobiec, odstępuje się od nałożenia kary pieniężnej i umarza postępowanie.

3. Nie nakłada się kary pieniężnej, jeżeli od dnia sporządzenia protokołu kontroli, o którym mowa w art. 94zg ust. 1, upłynęły 3 lata.

Art. 94zk. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 94zi ust. 1, uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

2. Kara pieniężna, o której mowa w art. 94zi ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 94zl. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale dotyczących kary pieniężnej, o której mowa w art. 94zi ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803).

2. Do egzekucji kar pieniężnych, o których mowa w art. 94zi ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 94zm. W zakresie nieuregulowanym do kontroli ex post przepisy:

- 1) art. 12, art. 102 § 2 i 3, art. 135, art. 140 § 2,
 - 2) działu IV rozdziału 1, 2, 3a, 5, 6, 10, 11, z wyjątkiem art. 182–185, art. 190 § 1, art. 198 i art. 200,
 - 3) art. 283 § 4 i 5, art. 286a § 1 i 2, art. 290 § 4–6 i art. 291d,
 - 4) działu VII
- Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”;

- 8) w art. 276 w ust. 5 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052)”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654 i 818) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w § 4 zdanie po średniku otrzymuje brzmienie:
„przepis stosuje się odpowiednio, jeżeli przestępstwo skarbowe określone w art. 106f § 1 lub wykroczenie skarbowe określone w art. 106e, art. 106f § 2 i art. 106h zostało popełnione za granicą.”;
- 2) w art. 53 po § 34 dodaje się § 34a w brzmieniu:
„§ 34a. Użyte w rozdziale 8 kodeksu określenie „środki pieniężne wwożone do Unii Europejskiej lub wywożone z Unii Europejskiej” ma znaczenie nadane mu w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6, z późn. zm.⁶⁾).”;
- 3) art. 106f otrzymuje brzmienie:
„Art. 106f. § 1. Kto wbrew obowiązкови nie zgłasza organom celnym środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej albo w zgłoszeniu tym podaje nieprawdę,
podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.
§ 2. Jeżeli kwota niezgłoszonych środków pieniężnych jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1,
podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79.

- 4) art. 106h otrzymuje brzmienie:

„Art. 106h. Kto wbrew obowiązкови nie przedstawia organom celnym, na ich żądanie, środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej,

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

- 5) w art. 134 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Straż Graniczna – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63–71 oraz art. 85–95 i art. 96 § 1, ujawnione w zakresie swego działania przez Straż Graniczną;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 skreśla się wyrazy „art. 18 i”;
- 2) w art. 12 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „o którym mowa w pkt 1” skreśla się wyraz „umyślne”;
- 3) uchyla się rozdział 5.

Art. 4. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843) uchyla się art. 85.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Opracowanie projektu *ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw* ma na celu zapewnienie spójności przepisów krajowych z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającym obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 19.05.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/821”, oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/1672”. Przedmiotowe rozporządzenia prawa unijnego obowiązują odpowiednio od 1 stycznia 2021 r. i od 3 czerwca 2021 r.

Projektowana ustawa przewiduje również nowelizację:

- 1) ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654, z późn. zm.), zwanej dalej także „k.k.s.”;
- 2) ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309), zwanej dalej także „u.p.d.”;
- 3) ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.), zwanej dalej także „ustawą o p.p.p.f.t.”.

Art. 1 projektu

W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.), zwanej dalej także „ustawą o KAS”, w art. 2 w ust. 1 dodano pkt 8a wskazujący, że do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy wykonywanie czynności, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821.

Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2017/821 właściwe organy są odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego i jednolitego wdrożenia rozporządzenia w całej Unii Europejskiej. Właściwymi organami są – zgodnie z art. 2 lit. n tego rozporządzenia – organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10, posiadające wiedzę specjalistyczną o surowcach, procesach przemysłowych oraz o prowadzeniu audytów.

Zatem zadania związane z wykonywaniem kontroli ex post (art. 11 rozporządzenia 2017/821), w zakresie współpracy i wymiany informacji czy sprawozdawczości i przeglądów funkcjonowania i skuteczności przedmiotowego rozporządzenia (art. 13 i art. 17 rozporządzenia 2017/821) przypisane zostają Krajowej Administracji Skarbowej.

Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/821 właściwe organy państw członkowskich są odpowiedzialne za prowadzenie odpowiednich kontroli ex post zgodnie z art. 11. Na poziomie krajowym funkcję organu odpowiedzialnego za zapewnienie skutecznego i jednolitego wdrożenia przedmiotowego rozporządzenia, prowadzenie kontroli ex post wobec importerów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wykonywanie zadań, o których mowa w art. 13 i art. 17 ww. rozporządzenia, pełni Szef Krajowej Administracji Skarbowej. W tym celu projektowana ustawa dodaje w ustawie o KAS przepis art. 14 ust. 1 pkt 7a stanowiący, że do zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej należy wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/821 (art. 1 pkt 2 lit. a projektu).

Ponadto przyjęto, że skoro przedmiotem kontroli ex post dotyczącej unijnych importerów (przedsiębiorcy, którzy w międzynarodowym łańcuchu dostaw minerałów i metali określonych w załączniku I do rozporządzenia 2017/821 pełnią rolę importerów) będzie przestrzeganie przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami, to kontrola ta powinna być prowadzona z zastosowaniem odpowiednio przepisów o kontroli celno-skarbowej.

Do kontroli ex post – mającej na celu zapewnienie, że unijni importerzy minerałów lub metali wypełniają obowiązki wynikające z art. 4–7 rozporządzenia 2017/821 – stosuje się odpowiednio wskazane przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej o kontroli celno-skarbowej. Szczególną uwagę zwraca art. 93 ustawy o KAS, zgodnie z którym do kontroli celno-skarbowej nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236). Rozdział 5 przedmiotowej ustawy dotyczy ograniczenia kontroli działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 45 ust. 1 kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorców jest przeprowadzana na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z ratyfikowanych umów międzynarodowych albo bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej. Jak wykazano powyżej, kontrola ex post w odniesieniu do importerów

konfliktowych minerałów będzie prowadzona na podstawie przepisów rozporządzenia 2017/821, zatem nie może być stosowany rozdział 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

W dziale V „Kontrola celno-skarbowa, nabycie sprawdzające, tymczasowe zajęcie ruchomości, audyt, czynności audytowe, urzędowe sprawdzenie oraz szczególne uprawnienia organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej” dodany został odrębny rozdział (rozdział 1d), w którym uregulowano kontrolę ex post dotyczącą unijnych importerów.

Kontrola ex post składa się z następujących etapów:

- wezwanie unijnego importera do przedłożenia dokumentów, potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821,
- badanie dokumentacji,
- ewentualne wezwanie do uzupełnienia dokumentacji,
- w przypadku stwierdzenia naruszeń – wezwanie do przedłożenia planu działań naprawczych oraz ich przeprowadzenia,
- działania następne podejmowane przez organ kontrolujący, przy czym przez działania następne należy rozumieć ocenę przeprowadzonych przez importera działań naprawczych.

Powyższa ocena jest podstawą do stwierdzenia, czy kontrola ex post zakończy się informacją skierowaną do importera o braku naruszeń przedmiotowego rozporządzenia, czy też protokołem z kontroli ex post i ewentualnym wymiarem kary pieniężnej.

Odnosząc się do dodanego rozdziału 1d, należy wskazać, że wprowadzono przepis, zgodnie z którym do kontroli ex post dotyczącej unijnych importerów będą odpowiednio stosowane przepisy o kontroli celno-skarbowej oraz wskazano konkretne przepisy z rozdziału 1, które mają być stosowane do tej kontroli (art. 94ze).

Określono także moment wszczęcia kontroli ex post oraz wskazano, że z chwilą doręczenia podmiotowi kontrolowanemu (który podlega obowiązkom określonym w rozporządzeniu 2017/821) upoważnienia do kontroli otrzymuje on także wezwanie do przedłożenia w określonym czasie dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 przedmiotowego rozporządzenia (art. 94ze ust. 2).

Szczególną uwagę należy zwrócić na termin prowadzenia kontroli ex post, w tym przypadku nie będzie miał zastosowania termin wskazany w art. 63 ust. 1 ustawy o KAS (kontrola celno-skarbowa powinna zakończyć się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w

terminie 3 miesięcy od dnia jej wszczęcia). Termin zakończenia kontroli „nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia jej wszczęcia” nie znajdzie zastosowania w przypadku prowadzenia kontroli ex post, ponieważ w sytuacji, kiedy organ wezwie importera do wdrożenia działań naprawczych zarówno przedsiębiorca musi mieć określony czas na podjęcie i wdrożenie działań mających na celu spełnienie obowiązków określonych w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821, jak również organ, który w określonym czasie musi działania wprowadzone w działalność biznesową przedsiębiorcy zweryfikować. Sekwencja działań zarówno organu kontrolującego, jak i podmiotu kontrolowanego wymuszają wydłużenie maksymalnego czasu trwania kontroli powyżej trzech miesięcy. Należy bowiem mieć na uwadze, że podmiot, który jest zobowiązany do ewentualnego wdrożenia działań naprawczych musi dysponować realnym czasem podjęcia tych działań.

Uwzględniając art. 16 ust. 3 rozporządzenia 2017/821, uregulowano tryb przeprowadzenia działań naprawczych przez importera. Działania naprawcze podejmowane są wówczas, gdy organ państwa członkowskiego (Szef Krajowej Administracji Skarbowej) stwierdzi w toku kontroli ex post naruszenia przepisów przedmiotowego rozporządzenia.

Przedsiębiorca jest wówczas wzywany do przedstawienia w określonym terminie planu wdrożenia działań naprawczych oraz samego wdrożenia tych działań.

W przypadku niewywiązania się, w określonych terminach wskazanych w projektowanych przepisach, z obowiązków, kontrola ex post kończy się protokołem.

W przypadku niestwierdzenia naruszeń albo przeprowadzenia działań naprawczych wskazanych w planie wdrożenia tych działań, w terminie określonym w projektowanych przepisach, importer po zakończeniu kontroli ex post otrzymuje od organu informację o jej zakończeniu. Informacja ta będzie potwierdzeniem zakończenia kontroli z wynikiem pozytywnym dla przedsiębiorcy. Przyjęta forma zapewni przekazanie w sposób niebudzący wątpliwości i jednoznaczny informacji zwrotnej od organu o zakończeniu działań kontrolnych.

Ponadto wykonując dyspozycję art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/821, zgodnie z którym państwa członkowskie określają przepisy stosowane w przypadku naruszenia tego rozporządzenia, w projektowanej zmianie ustawy o KAS wprowadzono sankcję, w postaci kary pieniężnej, za nieprzedstawienie dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków określonych w tym rozporządzeniu oraz planu wdrożenia działań naprawczych bądź nieusunięcie stwierdzonych naruszeń, o których mowa w projektowanej ustawie.

Należy zwrócić uwagę, że również w innych państwach członkowskich w krajowym porządku prawnym wprowadzono kary pieniężne jako sankcję określoną w ww. art. 16 ust. 1. Dla przykładu w Niemczech w ustawie o należytej staranności w odniesieniu do surowców mineralnych (Federalny Dziennik Ustaw I str. 864 z 29.04.2020 r.) wprowadzono karę pieniężną w wysokości do 50 000 EUR, we Włoszech dekretem ustawodawczym z dnia 2 lutego 2021 r., n. 13 „Przekazanie rządowi uprawnień do dostosowania przepisów krajowych do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota, pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami lub w inny sposób zagrożonych. (21G00015) (Dz.U. seria ogólna nr 39 z 16-02-2021) wprowadzono również karę w wysokości od 2 000 EUR do 20 000 EUR.

Kary pieniężne będą nakładane w drodze decyzji administracyjnej, a organem właściwym do nałożenia kary pieniężnej będzie Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

W celu ochrony praw strony może ona w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji wnieść odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Wysokość kar pieniężnych przewidziana w projektowanej ustawie wynosi od 1000 zł do 500 000 zł.

Wskazane „widełki” kwotowe, w ramach których będzie poruszał się organ ustalając wysokość sankcji, umożliwią gradację wysokości kary. Rozpiętość „widełek” od 1000 zł do 500 000 zł uwzględnia ryzyko związane z pewnym prawdopodobieństwem „akceptacji” przez przedsiębiorców (zwłaszcza firmy duże, korporacyjne, nienależące do kategorii MŚP) niewypełniania obowiązków określonych w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821 i kalkulowaniem ewentualnych kosztów związanych z zapłatą kary pieniężnej, czy też kosztów koniecznych do poniesienia na wdrożenie działań biznesowych w organizacji.

Wskazać należy, że kary za naruszenie przepisów ustawy muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (por. wyrok WSA w Warszawie z 7 września 2012 r. sygn. akt VI SA/Wa 918/12 odnoszący się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do

osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie wypełnienia obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821.

Ustalając wysokość sankcji w formie administracyjnej kary pieniężnej, należy wziąć pod uwagę takie kryteria jak rodzaj i zakres naruszenia obowiązków, wielkość obrotów i przychodu w zakresie importu cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka oraz dotychczasową działalność unijnego importera w tym zakresie oraz skutki naruszenia.

Wyższa kara powinna być nakładana za działania podmiotu, który funkcjonuje na rynku od dłuższego czasu, był już kilkakrotnie kontrolowany i naruszył spełnienie wymaganych obowiązków. Możliwe jest także zastosowanie zaostrzonych reguł wobec podmiotu działającego krócej, ale notorycznie naruszającego przepisy. Decydując o wysokości kary pieniężnej, należy mieć na uwadze fakt stałej, trwałej, ustawicznej powtarzalności naruszeń tego samego rodzaju, mimo realizowanych w tym zakresie uprzednio kontroli i nakładanych kar pieniężnych.

Okolicznościami wpływającymi na ewentualne ustalenie kary pieniężnej w niższej wysokości mogą być z kolei np. dotychczasowa nienaganna działalność przedsiębiorcy, niezwłoczne (jeszcze w toku kontroli) usuwanie naruszeń, niewielki zasięg działalności podmiotu, współpraca z organem wymierzającym sankcję i przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, w szczególności dostarczenie organowi wszelkich niezbędnych danych i dokumentów niezbędnych do prowadzenia postępowania.

W toku postępowania w sprawie nałożenia kary powinny być wzięte pod uwagę dane na temat wielkości obrotów oraz przychodu przedsiębiorcy, aktualne na dzień wszczynania postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej. Zważywszy na brak spójnych definicji tych pojęć w prawie, kategorie niniejsze należy oceniać, co do zasady, w świetle przepisów podatkowych, odpowiednich wobec określonych kategorii płatników – stron decyzji wymierzającej karę pieniężną. Wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy w szczególności może być obliczona na podstawie aktualnych (np. obejmujących zakończony rok podatkowy) dokumentów księgowych, podatkowych (np. deklaracji VAT, PIT, CIT) przedkładanych właściwym organom skarbowym.

Przy ocenie powyższego czynnika pod uwagę bierze się w szczególności okoliczności związane z charakterystyką przedsiębiorcy oraz rynku, na którym działa, w tym założenie, że wysokie

obroty lub przychody świadczą o znacznym potencjale ekonomicznym przedsiębiorcy dopuszczającego się naruszenia, co z kolei może wpływać na podwyższenie sankcji.

Okolicznościami wpływającymi na obniżenie wysokości sankcji mogą być w szczególności: fakt bycia mikroprzedsiębiorcą, niewielkie obroty lub przychód. Warunkiem do zastosowania tego rodzaju rozwiązania jest wystąpienie okoliczności, które w ocenie organu zapewnią, że kara w niższej wysokości będzie skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca.

Projektowana ustawa wprowadza także, opierając się na orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (wyrok TK z 4 lipca 2002 r. sygn. akt P 12/01), przepis przewidujący odstępianie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i umorzenie postępowania, w przypadku gdy wykazane zostanie, że do naruszenia doszło wskutek zdarzeń lub okoliczności, którym podmiot popełniający naruszenie nie mógł zapobiec.

Wprowadzono trzyletni okres przedawnienia kary pieniężnej od dnia zdarzenia, jakim jest dzień sporządzenia protokołu z kontroli ex post. Trzyletni okres jest wystarczający dla organu i daje możliwość wydania decyzji administracyjnej, przez co pozwoli na władcze ukształtowanie przez organ sytuacji administracyjnoprawnej danej jednostki.

Określono termin 7 dni na uiszczenie kary pieniężnej, liczony od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu uzyska walor ostateczności. Termin ten z jednej strony zapewni importerowi czas na zapłatę kary, z drugiej pozwoli na uniknięcie zbędnego przedłużenia czynności w sprawie. Co więcej, w przypadku importerów, którzy mają swobodny stosunek do norm prawnych, jest mniejsze prawdopodobieństwo, że nie będą lekceważyć obowiązków, pod które podlegają.

Do kar pieniężnych w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu IVA ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), natomiast do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.).

Ponadto wyjaśnienia wymaga kwestia obecnego sposobu stosowania rozporządzenia 2017/821, które weszło w życie od dnia 1 stycznia 2021 r. Z wytycznych Komisji Europejskiej DG TRADE przesłanych właściwym organom państw członkowskich odnośnie praktycznych aspektów wdrożenia rozporządzenia UE 821/2017 wynika, że właściwe organy państw członkowskich powinny rozpocząć przeprowadzanie kontroli ex post importerów unijnych co roku uwzględniać wielkość przywozu importerów unijnych. Pierwszym rokiem kalendarzowym do rozważenia powinien być rok 2021. Kontrole zgodności ex post importerów

w odniesieniu do wielkości przywozu w 2021 r. powinny zatem zostać przeprowadzone w kolejnym roku, a mianowicie w 2022. W roku 2024 kontrole będą prowadzone wobec importerów, którzy spełniają określone progi ilościowe (dot. wolumenu przywozu „konfliktowych minerałów” określonego w zał. 1 do ww. rozporządzenia) – dane za 2023 r. W zakresie współpracy i wymiany informacji, a także sprawozdawczości i przeglądów, należy zauważyć, że zadanie to wykonywane jest od 2018 r., w ramach współpracy KE DG TRADE z Grupą Ekspertów odpowiedzialnych w poszczególnych krajach członkowskich za temat „konfliktowych minerałów”.

Ponadto, mając na uwadze implementację do krajowego porządku prawnego przepisów rozporządzenia 2018/1672, dokonano zmian w art. 2 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Rozporządzenie 2018/1672 (art. 1) przewiduje system kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii, w celu uzupełnienia ram prawnych dla zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, s. 73).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2018/1672 osoba przewożąca środki pieniężne w wysokości co najmniej 10 000 euro musi złożyć deklarację tych środków pieniężnych właściwym organom państwa członkowskiego, przez które wjeżdża do Unii lub wyjeżdża z Unii, oraz udostępnić je tym organom do kontroli. Obowiązek złożenia deklaracji środków pieniężnych nie jest uznawany za spełniony, jeżeli przekazane informacje są nieprawdziwe lub niekompletne lub jeżeli środki pieniężne nie zostały udostępnione do kontroli.

Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o KAS do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy badanie przestrzegania przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków określonych w przepisach prawa dewizowego oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej. Stosownie do art. 54 ust. 1 pkt 4 ustawy o KAS kontroli celno-skarbowej podlega przestrzeganie przepisów prawa dewizowego w zakresie ograniczeń i obowiązków określonych dla rezydentów i nierezydentów oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej.

W art. 1 pkt 1 lit. b wskazano, że do kompetencji KAS należy wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672. Doprecyzowując zadania organów KAS w art. 1 pkt 2 lit. b wskazano, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej realizuje obowiązki związane z przekazywaniem zanonimizowanych danych dotyczących ryzyka i wyników analizy ryzyka (art. 10 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2018/1672) oraz przekazywaniem do Komisji Europejskiej wykazu właściwych organów, ustanowionych sankcji oraz zanonimizowanych informacji statystycznych dotyczących kontroli i naruszeń (art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672).

Pozostałe zadania wynikające z przepisów rozporządzenia 2018/1672 przypisane zostały naczelnikowi urzędu celno-skarbowego (art. 1 pkt 3 projektu), jako organowi właściwemu w rozumieniu rozporządzenia 2018/1672. Należą do nich m.in. kontrola deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osoby fizyczne (art. 3 rozporządzenia 2018/1672), obowiązek ujawniania środków pieniężnych w transporcie, weryfikacja deklaracji, kontrola wszelkich przesyłek czy sporządzanie deklaracji z urzędu (art. 4, art. 5, art. 6 rozporządzenia 2018/1672), przekazywanie informacji jednostce analityki finansowej – w Polsce Generalny Inspektor Informacji Finansowej (art. 9 rozporządzenia 2018/1672).

Od dnia 3 czerwca 2021 r. są stosowane przepisy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/776 z dnia 11 maja 2021 r. ustanawiającego wzory niektórych formularzy oraz przepisy techniczne dotyczące skutecznej wymiany informacji na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii (Dz. Urz. UE L 167 z 12.05.2021, str. 6), zwanego dalej „rozporządzeniem 2021/776”.

Jak wynika z postanowień art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2021/776 właściwe organy przekazują informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2018/1672, jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, w którym je uzyskano, przez przesłanie ich do systemu informacji celnej (CIS).

Aby prawidłowo stosować przepisy dotyczące kontroli środków pieniężnych, funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej mają uprawnienia m.in. do:

- przyjmowania, sprawdzania i poświadczania deklaracji pieniężnych,
- sprawdzania, czy obowiązek złożenia deklaracji został spełniony,
- przeprowadzania kontroli osób fizycznych, ich bagażu oraz środków transportu,
- dokonywania zatrzymania środków pieniężnych,

- stosowania sankcji w przypadku niewywiązania się z obowiązku złożenia deklaracji pieniężnej,
- zapisywania, przetwarzania i wymiany informacji,
- przekazywania informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej,
- wykorzystywania zarejestrowanych informacji do celów analizy ryzyka i do ciągłego monitorowania.

W celu doprecyzowania zakresu przedmiotowego kontroli celno-skarbowej przeprowadzanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, określonej w ustawie o KAS, w art. 54 w ust. 2 dodano pkt 12c wskazujący, że kontroli celno-skarbowej podlega wwożenie do Unii Europejskiej lub wywożenie z Unii Europejskiej środków pieniężnych w rozumieniu rozporządzenia 2018/1672 (art. 1 pkt 5 projektu).

Propozycja zmiany w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy o KAS (art. 1 pkt 6 projektu) polegająca na dodaniu kontroli, o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 12c, jest konsekwencją zmiany zaproponowanej w art. 54 ust. 2 ustawy o KAS. Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy o KAS kontrola celno-skarbowa w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 54 ust. 1 pkt 4, kończy się protokołem, a jeżeli w toku tej kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości, protokołu się nie sporządza (art. 84 ust. 3 ustawy o KAS).

Odnosnie do przepisów rozporządzenia 2018/1672 należy wyjaśnić, że są one stosowane przez Służbę Celno-Skarbową od momentu wejścia w życie, tj. od dnia 3 czerwca 2021 r. Wskazany akt prawny rozszerza obowiązki osób przemieszczających środki pieniężne przez granicę oraz obszary kontroli przeprowadzanych przez służby graniczne, definicję środków pieniężnych oraz wprowadza nowy wzór deklaracji dewizowej. Ponadto zmianie ulega zakres danych i tryb ich przekazywania do Komisji Europejskiej. Przedmiotowe rozporządzenie jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa i częścią krajowego porządku prawnego w Polsce i mimo, że proces implementacji jego przepisów do prawa krajowego jest w toku, nie ma to wpływu na rzetelne realizowanie i przestrzeganie jego regulacji.

Art. 2 projektu

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy mają charakter dostosowujący wybrane przepisy k.k.s. do przepisów rozporządzenia 2018/1672, z którymi pozostają w związku.

Przepisy k.k.s. mają charakter blankietowy i penalizują niedopełnienia obowiązków wynikających z innych przepisów, w tym przypadku z przepisów rozporządzenia 2018/1672.

Zmiany zaproponowane w art. 53 § 34a, art. 106f i art. 106h k.k.s. związane są z wprowadzeniem do k.k.s. nowego określenia „środki pieniężne wwożone do Unii Europejskiej lub wywożone z Unii Europejskiej”, które jest używane w przepisach rozporządzenia 2018/1672. Przepisy k.k.s. mają bowiem penalizować niedopełnienie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, polegających na zgłaszaniu lub przedstawianiu na żądanie właściwych organów wwozu środków pieniężnych do Unii Europejskiej i wywozu środków pieniężnych z Unii Europejskiej.

Ponadto zmiany w k.k.s. obejmują wprowadzenie przestępstwa skarbowego penalizującego niezgłoszenie przewozu środków pieniężnych. Zmiany te mają na celu dostosowanie do wymogów sankcji wskazanych w art. 14 rozporządzenia 2018/1672, a tym samym poprawę efektywności i skuteczności egzekwowania przepisów unijnych.

Zgodnie natomiast z art. 14 rozporządzenia 2018/1672 każde państwo członkowskie wprowadza sankcje, które stosuje się w przypadku braku spełnienia obowiązku złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 3, lub obowiązku ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, określonego w art. 4 rozporządzenia. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.

Penalizację zachowania polegającego na niewywiązaniu się z obowiązku zgłoszenia przewozu środków pieniężnych przewiduje art. 106f k.k.s., który obejmuje swoim zakresem niezgłoszenie organom celnym przywozu do kraju albo wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych albo podanie w zgłoszeniu nieprawdy. Karalne zachowanie określone w art. 106f k.k.s. jest obecnie kwalifikowane jedynie jako wykroczenie skarbowe, za popełnienie którego przewidziana jest kara grzywny.

Zgodnie ze zmianami zaproponowanymi w zakresie art. 106f k.k.s., jeśli kwota niezgłoszona do granicznej kontroli środków pieniężnych przekracza małą wartość, to sprawca odpowiada za popełnienie przestępstwa skarbowego. Natomiast jeżeli stanowi małą wartość, to odpowiada jak za wykroczenie skarbowe.

Kwota niezadeklarowanych środków pieniężnych, rozdzielająca kwalifikację czynu jako przestępstwo skarbowe albo wykroczenie skarbowe, została wyznaczona z uwzględnieniem średniej kwoty środków pieniężnych deklarowanych w pojedynczym zgłoszeniu, która w roku 2020 wyniosła w przybliżeniu 48 000 euro dla deklaracji wywozu środków z terenu Unii Europejskiej oraz 34 000 euro dla deklaracji wwozu środków na teren Unii Europejskiej (bez uwzględnienia zgłoszeń dotyczących metali szlachetnych).

Proponowane zmiany w zakresie art. 106f k.k.s., zakładające powiększenie katalogu czynów „przepołowionych” w k.k.s. i objęcie jego zakresem ww. artykułu, mają nie tylko zapewnić przestrzeganie przez rezydentów i nierezydentów obowiązku dokonania zgłoszenia przewozu środków pieniężnych przy przekraczaniu granicy zewnętrznej Unii Europejskiej, lecz również przyczynić się do większej zbieżności sankcji przewidzianych w przepisach zorientowanych na przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Z danych w systemie ESKS (moduł DEWIZY) wynika, że w 2019 r. dokonano 23 ujawnienia przewożonych nielegalnie środków pieniężnych w wysokości 50 000 euro i powyżej na łączną kwotę 3 032 470 euro, przy czym największa ujawniona kwota wynosiła 1 000 000 euro. W 2020 r. odnotowano 19 takich ujawnień na łączną kwotę 1 657 919 euro, a najwyższa kwota ujawnionych środków pieniężnych wyniosła 257 957 euro.

Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy jest relatywnie niski maksymalny wymiar kary grzywny za wskazane zachowania. Oznacza to, że niezależnie od kwoty niezadeklarowanych wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych sprawca podlega tylko karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Objęcie art. 106f k.k.s. katalogiem czynów „przepołowionych” powinno mieć pozytywny wpływ na realizację obowiązku dokonywania rzetelnych zgłoszeń dewizowych przez rezydentów i nierezydentów przy przekraczaniu granicy Unii Europejskiej. Zagrożenie karą grzywny w wysokości do 720 stawek dziennych ma za zadanie zniechęcić osoby przewożące środki pieniężne do świadomego uchylania się od przedmiotowego obowiązku. Jednocześnie wyłączono realizację czynności kontrolnych w zakresie przewozu środków pieniężnych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, co powoduje konieczność dostosowania przepisów k.k.s. do zmienionego katalogu organów wykonujących czynności kontrolne oraz uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego.

Propozycja zmiany k.k.s. jest zgodna z przepisami unijnymi, a także międzynarodowymi standardami wyznaczonymi przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), wskazującymi na potrzebę zastosowania efektywnych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji w stosunku do osób, które wbrew obowiązkowi nie dokonują zgłoszeń przewozu środków pieniężnych, bądź składają fałszywe deklaracje.

Należy wskazać, że w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu dokonano penalizacji szerokiego wachlarza zachowań, które zostały zakwalifikowane jako przestępstwa. W doktrynie zwrócono uwagę, że decyzja ta zasługuje na

aprobatę ze względu na szczególną szkodliwość działań związanych z ukrywaniem przestępnego pochodzenia środków oraz zmierzających do finansowania terroryzmu.

Kwalifikowanie karalnego zachowania, o którym mowa w art. 106f k.k.s., wyłącznie jako wykroczenia skarbowego należy więc uznać za nieadekwatne w stosunku do roli tego przepisu w krajowym systemie przeciwdziałania tego rodzaju przestępstwom.

Propozycja zmiany w art. 3 § 4 k.k.s. jest konsekwencją zmiany zaproponowanej w art. 106f k.k.s.

Ponadto wyjaśnienia wymaga podejście do regulacji art. 7 rozporządzenia 2018/1672 i rezygnacji z wprowadzenia zmian w prawie krajowym w zakresie przewidzianym w tym przepisie, tj. możliwości tymczasowego zatrzymania przez właściwe organy środków pieniężnych w drodze decyzji administracyjnej zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym, w określonych przypadkach, jak i przewidzianego w tej regulacji trybu odwoławczego oraz ustalonego okresu zatrzymania środków pieniężnych (30 i maksymalnie 90 dni).

W odniesieniu do powyżej wskazanego tymczasowego zatrzymania środków pieniężnych zasadne jest kontynuowanie stosowania procedury karnej i karnej skarbowej.

Finansowe organy postępowania przygotowawczego działają obecnie na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), zwanej dalej „k.k.” oraz ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37).

Niedopełnienie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2018/1672 polegających na zgłaszaniu lub przedstawianiu na żądanie właściwych organów wwozu środków pieniężnych do Unii Europejskiej i wywozu środków pieniężnych z Unii Europejskiej penalizowane jest w przepisach k.k.s. Wskazać tutaj należy przede wszystkim na powyżej wymienione art. 106f i 106h k.k.s. Ponadto projektowane zmiany w k.k.s. obejmują wprowadzenie przestępstwa skarbowego penalizującego niezgłoszenie przewozu środków pieniężnych powyżej określonego progu kwotowego.

Natomiast w przypadku wszczęcia śledztwa o czyn z art. 299 k.k., oprócz niezwłocznego zatrzymania środków pieniężnych, co do których zachodzi podejrzenie, że są związane z działalnością przestępczą, istotne jest, że organ prowadzący postępowanie przygotowawcze ma szeroki wachlarz środków dowodowych (w tym może wykorzystać w procesie materiały operacyjno-rozpoznawcze).

Zastosowanie trybu postępowania karnego i karnego skarbowego zapewnia w praktyce szybkie i sprawne egzekwowanie nałożonych sankcji karnych za niedopełnienie obowiązku zgłoszenia przewozu środków pieniężnych.

Dotychczasowe rozwiązania, projektowane zmiany w k.k.s. oraz dotychczasowa praktyka stosowania procedury karnej i karnej skarbowej w odniesieniu do zatrzymania środków pieniężnych zapewniają skuteczne działania Służby Celno-Skarbowej w zakresie kontroli środków pieniężnych przewożonych przez granice.

Art. 3 projektu

Zmiany wprowadzono także w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe. W art. 12 w ust. 1 w pkt 2 tej ustawy należy skreślić wyraz „umyślne”, ponieważ w obowiązującym przepisie art. 12 ustawy – Prawo dewizowe, w ust. 1 w pkt 1 jest mowa o przestępstwach skarbowych, a zatem zarówno umyślnych, jak i nieumyślnych, a w pkt 2 jest, jeżeli chodzi o zakres przestępstw, odesłanie do pkt 1. Mając na uwadze, iż osoby fizyczne objęte regulacjami art. 12 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 u.p.d. mogą na dzień wejścia w życie projektowanej zmiany nie spełniać nowego warunku niekaralności za przestępstwa skarbowe popełnione nieumyślnie, wprowadzono dłuższe *vacatio legis* w tym zakresie, które umożliwić ma przeprowadzenie ewentualnych zmian organizacyjno-ustrojowych (np. zmiany składu zarządu spółki) przez podmioty wykonujące działalność kantorową (oraz osoby kierujące i beneficjentów rzeczywistych). Jednocześnie trzymiesięczny termin *vacatio legis* jest wystarczający na zapoznanie się z nowym przepisem i przygotowanie do ewentualnych zmian, jakie mogą wynikać z wejścia niniejszego przepisu w życie.

Uchylenie rozdziału 5, tj. art. 18, art. 20 i art. 21 u.p.d., ma na celu wyeliminowanie przepisów duplikujących przepisy rozporządzenia 2018/1672. Konsekwencją tej zmiany jest usunięcie w art. 5 u.p.d. odesłania do art. 18 u.p.d. Zmiana ta nie wywoła skutków prawnych w zakresie udzielania i korzystania z indywidualnych i ogólnych zezwoleń dewizowych. Istotą bowiem indywidualnych zezwoleń dewizowych jest ich udzielanie na odstępowanie od ograniczeń lub obowiązków *ex ante*, tzn. warunkiem legalności dokonania czynności zakazanej przez u.p.d. jest uzyskanie zezwolenia na jej dokonanie w sytuacjach określonych w ustawie. Ponadto indywidualne zezwolenia dewizowe na odstępowanie od obowiązku przewidzianego w art. 18 u.p.d. są ograniczone czasowo. Z kolei ogólne zezwolenie dewizowe na odstępowanie od obowiązku związanego z wywozem za granicę oraz przywozem do kraju wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych przewidziane w § 3 (rozdział 3) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U.

poz. 597) zostaną uchylone wraz z wejściem w życie niniejszej ustawy przez nowelizację tego rozporządzenia.

W związku z uchyleniem rozdziału 5, w tym art. 20 ust. 2, funkcjonariusze Straży Granicznej przestają pełnić funkcję właściwego organu do podejmowania czynności kontrolnych w zakresie przywozu/wywozu środków pieniężnych. Nadmienić także należy, że dotychczasowa realizacja przez Straż Graniczną uprawnień do kontroli środków pieniężnych wwożonych lub wywożonych na/z terytorium UE była marginalna. Przyjmowanie przez funkcjonariuszy Straży Granicznej deklaracji dewizowych było sporadyczne i na przestrzeni ostatnich pięciu lat przyjętych zostało 15 deklaracji.

Art. 18 u.p.d. nakłada na rezydentów i nierezydentów przekraczających granicę państwową obowiązek zgłaszania, w formie pisemnej, organom celnym przywozu do kraju oraz wywozu za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej, bez względu na ilość, a także krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro. Nie stanowi wykonania obowiązku zgłoszenia podanie w zgłoszeniu nieprawdziwych danych.

Wskazany powyżej obowiązek wynika wprost z przepisu art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2018/1672, zgodnie z którym osoba przewożąca środki pieniężne w wysokości co najmniej 10 000 euro musi złożyć deklarację tych środków pieniężnych właściwym organom państwa członkowskiego, przez które wjeżdża do Unii lub wyjeżdża z Unii, oraz udostępnić je tym organom do kontroli. Obowiązek złożenia deklaracji środków pieniężnych nie jest uznawany za spełniony, jeżeli przekazane informacje są nieprawdziwe lub niekompletne lub jeżeli środki pieniężne nie zostały udostępnione do kontroli.

Właściwymi organami są, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, organy celne państw członkowskich oraz wszelkie inne organy uprawnione przez państwa członkowskie do stosowania tego rozporządzenia.

Od dnia 3 czerwca 2021 r. są również stosowane przepisy rozporządzenia 2021/776. Obydwa rozporządzenia są źródłami powszechnie obowiązującego prawa i częścią krajowego porządku prawnego w Polsce. Podlegają one bezpośredniemu stosowaniu, o czym przesądzają postanowienia art. 87 ust. 1 i art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W świetle powyższego brak jest uzasadnienia do utrzymywania ww. regulacji w przepisach krajowych, tym samym art. 18 u.p.d. powinien zostać uchylony.

Art. 20 ust. 1 u.p.d. nakłada na rezydentów i nierezydentów obowiązek przedstawiania organom celnym na ich żądanie, przywożonych do kraju lub wywożonych za granicę wartości dewizowych oraz krajowych środków płatniczych.

Podobny obowiązek wynika z ww. art. 3 ust. 1 (zdanie pierwsze) rozporządzenia 2018/1672. Dotyczy on środków pieniężnych w wysokości co najmniej 10 000 euro. Środki w mniejszej wysokości mogą być ujawniane w ramach czynności kontrolnych określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2018/1672 i rejestrowane przez właściwe organy, zgodnie z art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia.

Natomiast art. 20 ust. 2 u.p.d. nadaje organom celnym uprawnienie do podejmowania – w celu sprawdzenia, czy przywóz do kraju wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych oraz ich wywóz za granicę odbywa się zgodnie z przepisami ustawy – czynności kontrolnych na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli celno-skarbowej lub kontroli granicznej.

Jak wskazano powyżej, czynności kontrolne zostały określone w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672. Zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia w celu zweryfikowania spełnienia obowiązku deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 3, właściwe organy są uprawnione do kontrolowania osób fizycznych, ich bagażu oraz ich środków transportu, zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym, tj. w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Do celów wdrożenia obowiązku ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, określonego w art. 4 rozporządzenia 2018/1672, właściwe organy są uprawnione do kontrolowania wszelkich przesyłek, pojemników lub środków transportu, które mogą zawierać środki pieniężne w transporcie, zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2018/1672) – w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

W związku z powyższym art. 20 u.p.d. także powinien zostać uchylony.

Art. 21 u.p.d. stanowi upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, sposobu dokonywania potwierdzenia przywozu do kraju oraz wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych oraz wzorów zgłoszenia przywozu do kraju oraz wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych. Realizację upoważnienia ustawowego zawartego w tym przepisie stanowi

rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie sposobu dokonywania potwierdzenia przywozu do kraju oraz wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych oraz wzoru zgłoszenia przywozu do kraju i wywozu za granicę tych wartości lub środków (Dz. U. z 2014 r. poz. 1068).

Zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/1672 Komisja Europejska przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, jako środki zapewniające jednolite stosowanie kontroli przez właściwe organy, wzory formularza deklaracji środków pieniężnych, o którym mowa w art. 3 ust. 3, oraz formularza ujawnienia środków pieniężnych, o którym mowa w art. 4 ust. 3.

Ponadto w art. 3 ust. 3 oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia 2018/1672 przewidziano, że składający deklarację otrzymuje, na żądanie, potwierdzoną kopię odpowiednio deklaracji środków pieniężnych lub deklaracji ujawnienia środków pieniężnych.

Wzory formularzy określa rozporządzenie 2021/776. W formularzach tych dla potrzeb potwierdzania zgłoszenia środków pieniężnych przewidziana jest rubryka na podpis i pieczęć właściwego organu (sekcja 8 w formularzu deklaracji środków pieniężnych oraz sekcja 9 w formularzu ujawnienia środków pieniężnych).

Rozporządzenie 2018/1672 nie określa, w jaki sposób następuje potwierdzenie kopii deklaracji. Nie ma jednakże konieczności regulowania tej kwestii na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących. Potwierdzenie może nastąpić w dowolny sposób, stosowany przez organy celne.

Wobec wprowadzenia wzoru formularza deklaracji środków pieniężnych na gruncie prawa unijnego zbędne stają się przepisy zawarte w ww. rozporządzeniu Ministra Finansów, a tym samym art. 21 u.p.d. stanowiący podstawę do jego wydania.

W tym miejscu należy wskazać, że przepis art. 18 u.p.d. istniał przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, z tym że obowiązek deklarowania dotyczył wyłącznie wwozu środków pieniężnych oraz złota i platyny dewizowej (wywóz podlegał reglamentacji). Po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i zniesieniu reglamentacji obowiązek deklarowania został rozciągnięty na wywóz, z tym że po zniesieniu reglamentacji kontrolowanie wwozu i wywozu jest związane z walką z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu, jako nadrzędnym celem w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Poprzednio obowiązujące rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 309 z 25.11.2005, str. 9), zwane

dalej „rozporządzeniem 1889/2005”, zostało wdrożone m.in. przepisami ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, ponieważ w ustawie tej istniały przepisy dotyczące zgłaszania wywozu za granicę środków płatniczych oraz złota dewizowego i platyny dewizowej, jako element reglamentacji dewizowej. Wywóz tych środków oraz wartości dewizowych za granicę wymagał, na podstawie art. 9 pkt 2 u.p.d., zezwolenia dewizowego, z tym że ogólne zezwolenie dewizowe udzielone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dopuszczało wywóz na podstawie zgłoszenia. W ramach nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe w roku 2007 uchylono art. 9 pkt 2 i wprowadzono w art. 18 obowiązek zgłaszania przywozu do kraju oraz wywozu za granicę (zatem także przez granice Unii Europejskiej) złota dewizowego, platyny dewizowej oraz krajowych lub zagranicznych środków płatniczych (podczas, gdy obowiązek zgłaszania przez osoby fizyczne przekraczające granice UE /wtedy WE/ środków pieniężnych organom celnym lub innym upoważnionym organom wynikał bezpośrednio z rozporządzenia 1889/2005).

W art. 18 u.p.d. (ale także w art. 20 i art. 21 u.p.d.) zostały wykorzystane pojęcia, których definicje wynikają z ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (środki płatnicze, złoto dewizowe, platyna dewizowa), podczas gdy rozporządzenie 1889/2005 zawierało własną definicję środków pieniężnych, które oznaczały zbywalne papiery na okaziciela i gotówkę (art. 2 pkt 2).

Definicję środków pieniężnych zawiera również rozporządzenia 2018/1672. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia „środki pieniężne” oznaczają: gotówkę, zbywalne papiery na okaziciela, towary używane jako wysoce płynne środki przechowywania wartości i karty przedpłacone (rozszerzono zatem definicję środków pieniężnych o karty przedpłacone oraz towary używane jako wysoce płynne środki przechowywania wartości). W art. 2 ust. 1 lit. c–f rozporządzenia 2018/1672 zawarte są definicje tych pojęć (w definicjach „towaru używanego jako wysoce płynny środek przechowywania wartości” oraz „karty przedpłaconej” znajduje się odesłanie do załącznika I do rozporządzenia, odpowiednio do pkt 1 i 2). W art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/1672 przewidziano możliwość zmiany załącznika I przez Komisję Europejską. Poza tym szczegółowe omówienie ww. pojęć i ich definicji znajduje się w motywach 13–16 tego rozporządzenia.

Rozporządzenie 2018/1672 dotyczy środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej, natomiast przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe dotyczą sytuacji przywozu do kraju oraz wywozu za granicę środków płatniczych – zatem również w granicach Unii Europejskiej.

Środki ustanowione rozporządzeniem 2018/1672 są przewidziane do bezpośredniego stosowania we wszystkich państwach członkowskich, natomiast na poziomie krajowym państwa członkowskie mogą zdecydować o wprowadzeniu kontroli środków pieniężnych na granicach wewnętrznych, zarówno przewożonych przez osoby fizyczne, jak i przesyłanych w transporcie.

Utrzymywanie jednakże w Polsce regulacji dotyczących wewnątrzunijnej kontroli przemieszczania środków pieniężnych ma walor jedynie formalny, ponieważ w praktyce w oparciu o obecną strukturę urzędów celno-skarbowych możliwości sprawowania kontroli w tym zakresie są bardzo ograniczone. Obecnie w sytuacji swobodnego przepływu osób i towarów przez granice wewnętrzne z państwami członkowskimi Unii Europejskiej brak jest umiejscowienia oddziałów celnych wchodzących w skład struktury organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej. Brak usytuowania oddziałów celnych na granicach wewnętrznych z innymi państwami Unii Europejskiej oznacza brak możliwości zgłaszania przez podróżnych środków pieniężnych przy przekraczaniu granicy wewnątrzunijnej. W praktyce wiąże się to z brakiem możliwości sprawowania przez funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej stałej, skutecznej kontroli przewożonych środków pieniężnych.

Art. 4 projektu

Projektowana ustawa zmienia ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, uchylając art. 85 dotyczący obowiązku przekazywania przez organy Straży Granicznej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, działającego jako krajowa jednostka analityki finansowej, informacji, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 1889/2005, oraz informacji zawartych w zgłoszeniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21 u.p.d.

Zgodnie z art. 20 (zdanie drugie) rozporządzenia 2018/1672 odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.

Stosownie do art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2018/1672 (zgodnie z tabelą korelacji odesłanie do art. 5 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 traktuje się jako odesłanie do art. 9 rozporządzenia 2018/1672) właściwe organy rejestrują informacje uzyskane na mocy art. 3 lub art. 4, art. 5 ust. 3 lub art. 6 oraz przekazują je jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, w którym zostały uzyskane, zgodnie z przepisami technicznymi, o których mowa w art. 16 ust. 1

lit. c. Jak wynika z postanowień art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2021/776, właściwe organy przekazują informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2018/1672, jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, w którym je uzyskano, przez przesłanie ich do systemu informacji celnej (CIS).

Obecnie Departament Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów, będący jednostką organizacyjną w strukturze Ministerstwa Finansów wspomagającą w wykonywaniu ustawowych zadań Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (działającego jako krajowa jednostka analityki finansowej), posiada bezpośredni dostęp do tego systemu.

W świetle powyższego należy uchylić w całości art. 85 ustawy o p.p.p.f.t.

W tym miejscu należy wskazać, że w związku z realizacją rozporządzenia 2018/1672 funkcjonalność systemu ESKS (moduł DEWIZY) w zakresie gromadzenia informacji o deklaracjach pieniężnych została przejęta przez system Cyfrowa Granica. System ten jest odpowiedzialny za rejestrację i przekazywanie danych do systemu EU CIS (zarządzanego przez OLAF), jak i na poziomie krajowym do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, w zakresie deklaracji środków pieniężnych oraz deklaracji ujawnienia w rozumieniu art. 3 i art. 4 rozporządzenia 2018/1672. Natomiast inny system informatyczny, tj. ZISAR, który świadczy usługę analizy ryzyka m.in. dla systemu Cyfrowa Granica, będzie odpowiedzialny za wdrożenie, utrzymanie, serwis i raportowanie do Komisji Europejskiej w zakresie Wspólnych Kryteriów i Standardów Ryzyka Przepływu Środków Pieniężnych (CMRC).

Ogólną podstawę prawną dla Generalnego Inspektora Informacji Finansowej do dokonywania wymiany informacji ze swoimi zagranicznymi odpowiednikami ustanawia art. 110 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (w zakresie międzynarodowej wymiany informacji zastosowanie mają też przepisy art.111–116 ustawy o p.p.p.f.t.).

Art. 5 projektu

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Małgorzata Krok – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Grzegorz Kozłowski, Dyrektor Departamentu Cel tel. 22 694-49-29	Data sporządzenia 7.03.2024 r. Źródło: Prawo UE: 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, z późn. zm.); 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6, z późn. zm.). Nr w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UC10
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Regulacje zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw służą stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka¹⁾, zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/821”, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005²⁾, zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1672”.

Projektowane przepisy wskazują właściwe organy do wykonywania zadań, o których mowa w ww. rozporządzeniach unijnych. Dodatkowo w przypadku implementacji rozporządzenia 2017/821 projekt ustawy określa procedurę wykonywania kontroli ex post w odniesieniu do unijnych importerów „konfliktowych minerałów”, a odnośnie do rozporządzenia 2018/1672 w projekcie ustawy spenalizowano niedopełnienie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, polegających na zgłaszaniu lub przedstawianiu na żądanie właściwych organów wwozu środków pieniężnych do Unii Europejskiej i wywozu środków pieniężnych z Unii Europejskiej.

Odnosnie do rozporządzenia 2017/821 należy wskazać, że wprowadzone rozwiązania biznesowe przez unijnych importerów „konfliktowych minerałów” przyczynią się do większej przejrzystości finansowej transakcji zachodzących w międzynarodowym łańcuchu dostaw, w których uczestniczą, co tym samym wpłynie na odpowiedzialne pozyskiwanie minerałów. Z założenia pozyskiwanie przez unijnych importerów „konfliktowych minerałów” z zachowaniem należytej staranności powinno przyczynić się do odcięcia grup przestępczych od źródła dochodów związanego z tymi minerałami i utrudnić im kontynuację działalności oraz pomóc w zagwarantowaniu pokoju, rozwoju i stabilności na terenie państw bogatych w złoża przedmiotowych minerałów.

Uregulowanie kwestii przepływu środków pieniężnych na poziomie unijnym jest związane z jednym z priorytetów Unii, którym jest wspieranie harmonijnego, zrównoważonego i powszechnego rozwoju rynku wewnętrznego jako obszaru zapewniającego swobodny i bezpieczny przepływ towarów, osób, usług i kapitału.

Wprowadzenie do gospodarki nielegalnych wpływów i przekierowanie środków na finansowanie nielegalnej działalności prowadzi do zakłóceń i pogorszenia warunków uczciwej konkurencji dla obywateli i przedsiębiorstw przestrzegających prawa, a zatem stanowi zagrożenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Ponadto działalność ta sprzyja działaniom przestępczym i terrorystycznym, które zagrażają bezpieczeństwu obywateli Unii. W związku z tym Unia podjęła działania mające na celu własną ochronę. To właśnie rozporządzenie nr 2018/1672 ma na celu zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz wykrywanie ich przez ustanowienie systemu kontroli mającego zastosowanie do osób fizycznych, które wjeżdżają do Unii lub ją opuszczają, przewożąc środki pieniężne w kwocie co najmniej 10 000 EUR lub w równowartości tej kwoty w innych walutach. Ponadto pozwoliło na wdrożenie w UE międzynarodowych standardów w

¹⁾ Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 27.

²⁾ Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79.

zakresie zwalczania prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu opracowane przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).

Obecnie kwestie dotyczące przepływu środków pieniężnych na poziomie krajowym reguluje m.in. ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe³⁾ oraz ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu⁴⁾.

Rozporządzenie 2018/1672 zastępuje dotychczasowe rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1889/2005 z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 309 z 25.11.2005, str. 9).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. W celu doprecyzowania zakresu zadań realizowanych przez Krajową Administrację Skarbową, w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej⁵⁾, zwanej dalej również „ustawą o KAS”, wskazano, że do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia 2017/821 oraz przewidzianych w rozporządzeniu 2018/1672.

Wskazano, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej realizuje obowiązki związane z przekazywaniem zanonimizowanych danych dotyczących ryzyka i wyników analizy ryzyka (art. 10 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2018/1672) oraz przekazywaniem do Komisji Europejskiej wykazu właściwych organów, ustanowionych sankcji oraz zanonimizowanych informacji statystycznych dotyczących kontroli i naruszeń (art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672). Pozostałe zadania wynikające z przepisów rozporządzenia 2018/1672 przypisane zostały naczelnikowi urzędu celno-skarbowego jako organowi właściwemu w rozumieniu rozporządzenia 2018/1672.

Dookreślono również zakres zadań realizowanych przez Krajową Administrację Skarbową, w art. 2 w ust. 1 dodano pkt 8a wskazujący, że do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy wykonywanie czynności, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821. Zadania związane z wykonywaniem kontroli ex post (art. 11 rozporządzenia 2017/821), w zakresie współpracy i wymiany informacji czy sprawozdawczości i przeglądów funkcjonowania i skuteczności przedmiotowego rozporządzenia (art. 13 i art. 17 rozporządzenia 2017/821) przypisane zostają Krajowej Administracji Skarbowej. Projektowana ustawa dodaje w ustawie o KAS przepis art. 14 ust. 1 pkt 7a stanowiący, że do zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej należy wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/821.

Wykonując dyspozycję art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/821, zgodnie z którym państwa członkowskie określają przepisy stosowane w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia, w projektowanej zmianie ustawy o KAS wprowadzono sankcję, w postaci kary pieniężnej, za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 tego rozporządzenia.

Wysokość kar pieniężnych, wymierzanych w formie decyzji administracyjnej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przewidziana w projekcie wynosi od 1000 zł do 500 000 zł.

2. Odnosząc się do stosowania przepisów rozporządzenia 2018/1672, należy wskazać, że organami uprawnionymi do wykonywania kontroli są organy celne (właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych).

3. Zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy⁶⁾, które mają charakter dostosowujący wybrane przepisy ustawy – Kodeks karny skarbowy do przepisów rozporządzenia 2018/1672, z którymi pozostają w związku.

4. Zmiany wprowadzono także w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe. W art. 12 w ust. 1 w pkt 2 tej ustawy należy skreślić wyraz „umyślne” w odniesieniu do przestępstwa skarbowego. Uchylenie rozdziału 5 ustawy – Prawo dewizowe oraz zawartego w art. 5 tej ustawy odesłania do jej art. 18 ma na celu wyeliminowanie przepisów duplikujących przepisy rozporządzenia 2018/1672.

5. Projektowana ustawa zmienia ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, uchylając art. 85 dotyczący obowiązku przekazywania przez organy Straży Granicznej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, działającego jako krajowa jednostka analityki finansowej, informacji, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 1889/2005, oraz informacji zawartych w zgłoszeniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ustawy – Prawo dewizowe.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W poszczególnych państwach członkowskich istnieją – wynikające z zasad prawa miejscowego – odrębne zasady i szczegółowe uregulowania specyficzne tylko dla danego kraju. I tak, w państwach Unii Europejskiej organami odpowiedzialnymi za wdrożenie rozporządzenia 2017/821 oraz przeprowadzenie kontroli ex post są resorty środowiska, spraw zagranicznych, rolnictwa, ale też resort finansów. Poniżej przedstawiono poszczególne organy właściwe do wykonywania zadań określonych w tym rozporządzeniu.

W Austrii – Federalne Ministerstwo do Spraw Zrównoważonego Rozwoju i Turystyki, w Belgii – Federalna Gospodarka Publiczna, MŚP, Praca i Energia, w Chorwacji – Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Europejskich oraz Ministerstwo do spraw Ekologicznych, w Republice Cypryjskiej – Ministerstwo Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska, w Danii – Urząd ds. Bezpieczeństwa i Technologii, w Estonii – Ministerstwo Gospodarki i Komunikacji oraz Ministerstwo Finansów, w

³⁾ Dz. U. z 2022 r. poz. 309.

⁴⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.

⁵⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.

⁶⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 654, z późn. zm.

Finlandii – Fińska Agencja Bezpieczeństwa i Chemikaliów, we Francji – Ministerstwo Przemian Ekologicznych, Dyrekcja Generalna ds. Planowania, Mieszkalnictwa i Przyrody, w Niemczech – Federalny Instytut Geonauki i Zasobów Naturalnych, w Grecji – Ministerstwa Gospodarki i Rozwoju, w Irlandii – Ministerstwo Komunikacji, Działan Klimatycznych i Środowiska, we Włoszech – Ministerstwo Gospodarki i Rozwoju, w Republice Łotewskiej – Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w Republice Litewskiej – Ministerstwo Gospodarki, w Holandii – Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w Portugalii – Ministerstwo Finansów, w Hiszpanii – Ministerstwo Handlu Zagranicznego oraz Dyrekcja Generalna do spraw Cei, w Słowenii – Ministerstwo Gospodarki, Rozwoju i Technologii, w Słowacji – Ministerstwo Gospodarki i Ministerstwo Finansów, w Szwecji – Urząd Badań Geologicznych, na Węgrzech – Biuro Rządowe do spraw handlu i przemysłu, w Bułgarii – Ministerstwo Gospodarki, w Republice Czeskiej – Generalna Dyrekcja Cei i Ministerstwo Przemysłu, Handlu, w Luksemburgu – Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w Rumunii – Ministerstwo Gospodarki i w Republice Malty – Departament Handlu.

Z kolei odnośnie do rozporządzenia 2018/1672, przykładowo w Portugalii, niedopełnienie zobowiązań związanych z koniecznością zadeklarowania do urzędu celnego przewożonej kwoty pieniędzy, gdy jest ona równa bądź przekracza 10 000 euro, stanowi „praktykę przemytniczą” i jest zagrożone karą grzywny w wysokości od 1000 do 165 000 euro oraz przepadkiem kwoty powyżej 10 000 euro.

W Hiszpanii niezłożenie deklaracji dotyczącej środków płatniczych jest poważnym wykroczeniem. Minimalna kara wynosi 600 euro, a maksymalna może wynosić do 50% wartości przewożonego środka płatniczego i nagany w formie publicznej lub prywatnej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy rejonowe Sądy okręgowe	318 47	Dane MS	Potencjalnie zwiększenie wpływu spraw dotyczących uchylania się od obowiązku zgłoszenia przewozu środków pieniężnych. Spowodowane jest to tym, iż oprócz wykroczenia skarbowego, tak jak dotychczas, zostaje wprowadzone niniejszym projektem ustawy przestępstwo skarbowe.
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	19 wyznaczonych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej oraz pracowników	Dane własne	Wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia 2017/821, w szczególności prowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej około 40 kontroli ex post rocznie wobec importerów objętych zakresem przedmiotowego rozporządzenia.
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	2 wyznaczonych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej i/lub pracowników	Dane własne	Wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia 2018/1672, tj. realizacja obowiązków związanych z przekazywaniem zanonimizowanych danych dotyczących ryzyka i wyników analizy ryzyka.
Naczelnicy Urzędów Celno-Skarbowych	16 naczelników urzędów celno-skarbowych z podległymi oddziałami celnymi	Dane własne	Wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia 2018/1672, tj. m.in. kontrola deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osoby fizyczne, obowiązek ujawniania środków pieniężnych w transporcie, weryfikacja deklaracji, kontrola wszelkich przesyłek

			czy sporządzanie deklaracji z urzędu, przekazywanie informacji jednostce analityki finansowej.
Podróźni i podmioty dokonujące przywozu/wywozu środków pieniężnych do/z UE	Wielkość jest trudna do oszacowania ze względu na zmienne natężenie ruchu granicznego		Projektowane regulacje będą miały bezpośredni wpływ na kontrolowanych – podmioty dokonujące przywozu/wywozu środków pieniężnych, w związku z obowiązkiem składania deklaracji dewizowych/deklaracji ujawnienia. Osoba przewożąca środki pieniężne w wysokości co najmniej 10 000 EUR, wjeżdżając do Unii lub wyjeżdżając z niej, musi złożyć deklarację tych środków właściwym organom Służby Celno-Skarbowej – artykuł 3 rozporządzenia 2018/1672. W przypadku gdy środki pieniężne w transporcie w wysokości co najmniej 10 000 EUR są wwożone do Unii lub wywożone z Unii, właściwe organy Służby Celno-Skarbowej mogą wymagać od nadawcy lub odbiorcy lub ich przedstawiciela danych środków pieniężnych, w zależności od przypadku, aby złożył deklarację ujawnienia środków pieniężnych w terminie 30 dni.
Przedsiębiorcy dokonujący importu towarów w postaci minerałów i metali określonych w załączniku I do rozporządzenia 2017/821	Około 40 przedsiębiorców	Dane własne	Kontrola ex post, której częstotliwość uzależniona jest od poziomu ryzyka wynikającego z przeprowadzonego niezależnego audytu.
Podmioty wykonujące działalność kantorową (oraz osoby kierujące i beneficjenci rzeczywiści)	Wielkość jest trudna do oszacowania ze względu na brak danych w tym zakresie		Konieczność dokonania ewentualnych zmian w związku z niespełnianiem nowego warunku niekaralności za przestępstwa skarbowe popełnione nieumyślnie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Ze względu na oddziaływanie projektu ustawy na przedsiębiorców występujących w międzynarodowym łańcuchu dostaw w roli importerów „konfliktowych minerałów”, projekt w ramach konsultacji publicznych został skierowany do następujących podmiotów:

1. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
2. Krajowa Izba Gospodarcza;
3. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;

4. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorców;
 5. Polska Izba Spedycji i Logistyki;
 6. Business Centre Club;
 7. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
 8. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
 9. Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich;
 10. Polskie Towarzystwo Gemmologiczne Polish Gemmological Society.
- Projekt został przekazany do konsultacji w lipcu 2022 r. z dwutygodniowym terminem na zgłaszanie uwag.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0,12	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	1,02
budżet państwa	0,12	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	1,02
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-0,12	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-0,09	-1,02
budżet państwa	0,12	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	1,02
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie wywoływało skutków finansowych w postaci zmniejszonych dochodów. Wydatki budżetu państwa zostaną sfinansowane w ramach limitów wydatków określonych w ustawach budżetowych na rok 2024 i na kolejne lata, w części 19 budżetu państwa bez konieczności pozyskania dodatkowych środków na ten cel.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wszystkie ewentualne wydatki wynikające z projektowanej regulacji (dotyczy implementacji do polskiego porządku prawnego rozporządzenia 2017/821 i rozporządzenia 2018/1672) będą sfinansowane w ramach corocznie ustalanego limitu wydatków dla części budżetowej obejmującej Krajową Administrację Skarbową i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel zarówno w pierwszym roku wejścia w życie projektowanych przepisów, jak i w latach kolejnych. W szczególności należy zwrócić uwagę na kontrole ex post jakie będą wykonywane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w związku z realizacją rozporządzenia 2017/821. Szacuje się, że koszt takich kontroli (około 40 rocznie) nie będzie wyższy niż 90 tys. złotych; na koszty związane z przedmiotowymi kontrolami składają się koszty podróży służbowych (przejazd, dieta, nocleg). Dodatkowo, jednorazowo, 102 tys. złotych to wydatki na pokrycie kosztów szkoleń dla pracowników/funkcjonariuszy Krajowej Administracji Skarbowej, którzy będą wykonywać przedmiotową kontrolę.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane zmiany w obszarze wdrożenia przepisów rozporządzenia 2017/821 będą miały wpływ na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw. Rozporządzenie to nakłada na importerów z obszaru Unii Europejskiej wdrożenie polityki łańcucha dostaw, który daje pewność, że kupowane przez nich minerały nie pochodzą z państw objętych konfliktem zbrojnym, zagrożonych nim lub nieprzestrzegających praw człowieka. Każda polska firma kupująca metale 3TG (Tin, Tantalum, Tungsten, Gold) będzie zobligowana m.in. do uruchomienia systemu kontroli wewnętrznej, zdolnego do wykrywania nielegalnych transakcji, który jest zgodny z wytycznymi OECD w zakresie pozyskiwania minerałów. Zadaniem Krajowej Administracji Skarbowej będzie prowadzenie kontroli ex post odnośnie spełniania ww. wymogów.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane zmiany w obszarze wdrożenia przepisów rozporządzenia 2017/821 będą miały wpływ na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Rozporządzenie to nakłada na importerów z obszaru Unii Europejskiej obowiązek wdrożenia polityki zarządzania międzynarodowym łańcuchem dostaw, która daje pewność, że kupowane przez nich minerały nie pochodzą z państw objętych konfliktem zbrojnym, zagrożonych nim lub nieprzestrzegających praw człowieka. Każda polska firma kupująca metale 3TG (Tin, Tantalum, Tungsten, Gold) będzie zobligowana m.in. do uruchomienia systemu kontroli wewnętrznej, zdolnego do wykrywania nielegalnych transakcji, który jest zgodny z wytycznymi OECD w zakresie pozyskiwania minerałów konfliktowych. Zadaniem Krajowej Administracji Skarbowej będzie prowadzenie kontroli ex post odnośnie spełniania ww. wymogów.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Unijni importerzy minerałów lub metali w ramach obowiązków wynikających z art. 6 rozporządzenia 2017/821 zlecają niezależnemu podmiotowi zewnętrznemu przeprowadzenie audytu. Taki audyt prowadzony przez podmiot zewnętrzny (art. 6 ust.1 ww. rozporządzenia): a) obejmuje swoim zakresem wszystkie rodzaje działalności, procesy i systemy unijnego importera wykorzystywane w celu zachowania należytej staranności w łańcuchu dostaw w odniesieniu do minerałów lub metali, w tym wprowadzony przez unijnego importera system zarządzania, jego zarządzanie ryzykiem i ujawnianie przez niego informacji, zgodnie, odpowiednio, z art. 4, art. 5 i art. 7, b) ma na celu sprawdzenie zgodności praktyk unijnego importera w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw zgodnie z art. 4, art. 5 i art. 7, c) prowadzi do przedstawienia unijnemu importerowi zaleceń dotyczących poprawy jego praktyk należytej staranności w łańcuchu dostaw oraz d) spełnia zasady niezależności, kompetencji i rozliczalności audytu określone w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności. Koszt audytu zależy od wielu czynników. Jednym z najważniejszych jest jego zakres. Im większy zakres działalności przedsiębiorstwa jest przedmiotem audytu, tym koszt jest wyższy. Do tych pozostałych mających wpływ na cenę należą, w szczególności: • czas trwania audytu (jeśli w danej jednostce są elementy w procesach biznesowych, wymagające poprawy, wówczas można liczyć się z tym, że potrwa on dłużej, będzie wymagający i wygeneruje większe koszty), • nieliczna liczba firm znających tematykę „konfliktowych minerałów”, a ich stawki mogą być wysokie, • dokumentacja poaudytowa, gdyż wykonanie skrupulatnych, szczegółowych raportów może być kosztowne. Co więcej, firmy audytujące niechętnie ujawniają swoje stawki, a to sprawia, że ciężko oszacować taki wydatek dla przedsiębiorcy. Korzystnym aspektem dla firm, w niektórych przypadkach, jest możliwość negocjowania ceny. Mając na uwadze ww. czynniki, trudno jest jednoznacznie ustalić dokładny koszt audytu, który należałoby uwzględnić i zaplanować w budżecie przedsiębiorstwa. Jednakże można byłoby przyjąć szacunkowo, że koszt audytu może kształtować się od 10 000 zł do 150 000 zł.

Zadaniem Krajowej Administracji Skarbowej będzie prowadzenie kontroli ex post odnośnie spełniania przez unijnych importerów minerałów i metali wymogów określonych w art. 4–7 ww. rozporządzenia 2017/821. W przypadku gdy unijny importer nie przedstawi na wezwanie właściwego organu dokumentów potwierdzających spełnienie wymogów albo planu działań naprawczych, albo nie wdroży działań naprawczych będzie podlegał karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 500 000 zł.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw reguluje w szczególności tryb prowadzenia kontroli ex post przez organy celne. W związku z tym kontrola ta generuje obciążenia po stronie Krajowej Administracji Skarbowej. Natomiast obciążenia importerów wynikają z rozporządzenia 2017/821, które jest stosowane wprost.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Potencjalnie zwiększenie wpływu spraw dotyczących uchylania się od obowiązku zgłoszenia przewozu środków pieniężnych.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej
Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw
(tytuł projektu)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	art. 94zi projektu ustawy (art. 94 zj - aktualna jednostka redakcyjna w projekcie z 06.02.2024 r.)	Związek Pracodawców Polska Miedź	Należy doprecyzować przepis dotyczący kary pieniężnej w zakresie kryteriów wykorzystywanych do ustalania wysokości takiej kary. Wielkość obrotów i przychodu powinna odnosić się wyłącznie do działalności związanej z konkretnymi minerałami/metalami określonymi w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającym obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalumu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. U. UE. L. z 2017 r. nr 130, str. 1 z późn. zm.), a nie całej działalności importera	Po przeprowadzeniu analizy uznano za zasadne, że przy wymierzaniu kary pieniężnej, uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów i przychodu wyłącznie w zakresie importu cyny, tantalumu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, przez unijnego importera, który popełnił naruszenie oraz skutki tego naruszenia. Zatem aktualna treść projektowanego przepisu ustawy, w zakresie kryteriów wykorzystywanych do ustalania wysokości kary pieniężnej została doprecyzowana w taki sposób, że wymierzenie takiej kary odnosić się będzie do wielkości obrotów i przychodu unijnego importera, wyłącznie w zakresie działalności związanej z konkretnymi

			– uzasadnienie projektu wskazuje na odmienne podejście ustawodawcy, co w opinii Związku Pracodawców Polska Miedź nie ma uzasadnienia. Jeżeli działalność w zakresie minerałów/metali wskazanych w rozporządzeniu 2017/821 jest dla danego podmiotu gospodarczego działalnością mało istotną/poboczną, uwzględnienie całego potencjału ekonomicznego takiego podmiotu będzie oznaczało drastyczne zwiększenie możliwej wysokości kary pieniężnej bez powiązania z rzeczywistą skalą działalności, w ramach której doszło do naruszeń. Będzie to oznaczało w praktyce nierówne traktowanie podmiotów o podobnej działalności związanej z minerałami/metalami określonymi w Rozporządzeniu 2017/821. Stanowisko przygotowane na podstawie ekspertyz i opinii pochodzących od podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź oraz opracowań własnych.	minerałami/metalami, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającym obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalum i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka; a nie do całej działalności importera.
--	--	--	--	--

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .

Minister do Spraw Unii Europejskiej w piśmie o nr DPUE.920.40.2023.RS(3) z 23.01.2023 r. wyraził opinię, że projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa. Nie zgłoszono zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej.

1)

2)

(nazwa podmiotu, który zgłosił zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa wraz z podaniem daty zgłoszenia; wpisu należy dokonać według kolejności dokonania zgłoszeń)

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw (UC 10)				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 27); 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 79).				
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ						
Jedn. red.	Treść przepisu UE		Koniec zność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 27);				
Art. 1	Przedmiot i zakres 1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia unijny system należytej staranności w łańcuchu dostaw (zwany dalej „systemem unijnym”) w celu ograniczenia możliwości prowadzenia przez ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa handlu cyną, tantalum i wolframem, ich rudami oraz złotem. Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie przejrzystości i pewności w odniesieniu do praktyk w zakresie dostaw, stosowanych przez unijnych importerów oraz huty i rafinerie pozyskujących surowce na		N			

	obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka. 2. Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw spoczywające na unijnych importerach minerałów lub metali zawierających cynę, tantal, wolfram lub złoto lub składających się z cyny, tantalu, wolframu lub złota, wymienionych w załączniku I. 3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do unijnych importerów minerałów lub metali, jeżeli ich roczny wolumen przywozu poszczególnych minerałów lub metali jest niższy od progów określonych w załączniku I. Wszystkie progi określa się na poziomie gwarantującym, że przeważająca większość – jednak nie mniej niż 95 % – przywożonych do Unii łącznych wolumenów poszczególnych minerałów i metali według kodów Nomenklatury scalonej jest objęta obowiązkami nałożonymi na unijnych importerów w niniejszym rozporządzeniu. 4. O ile jest to wykonalne, do dnia 1 kwietnia 2020 r. i nie później niż dnia 1 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 18 i 19 w celu zmiany załącznika I przez ustalenie progów wolumenu rud i koncentratów tantalu lub niobu, rud i koncentratów złota, tlenków i wodorotlenków cyny, tantalatów i węglików tantalu. 5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 i 19 w celu zmiany progów wymienionych w załączniku I co trzy lata od dnia 1 stycznia 2021 r. 6. Z wyjątkiem art. 7 ust. 4 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do metali pochodzących z recyklingu. 7. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zapasów, w przypadku gdy unijny importer wykaże, że zapasy te zostały utworzone w obecnej postaci w możliwym do zweryfikowania czasie przed dniem 1 lutego 2013 r. 8. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do minerałów i metali, o których mowa w załączniku I stanowiących produkt uboczny zdefiniowany w art. 2 lit. t).	N			
		N			
		N			
		N			
		N			
		N			
		N			
Art. 2	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:	N			

formach obejmujących poszczególne etapy przetwarzania mające na celu wyprodukowanie metalu z minerału;					
i) „odpowiedzialne huty i rafinerie na świecie” oznaczają huty i rafinerie zlokalizowane w Unii lub poza nią i uznawane za spełniające wymogi niniejszego rozporządzenia;	N				
j) „wyższy szczebel łańcucha dostaw” oznacza część łańcucha dostaw minerałów od miejsca wydobycia do hut i rafinerii włącznie;	N				
k) „niższy szczebel łańcucha dostaw” oznacza część łańcucha dostaw metali od hut i rafinerii do produktu końcowego;	N				
l) „unijny importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną zgłaszającą minerały lub metale w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 201 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (1) lub każdą osobę fizyczną lub prawną, na rzecz której dokonuje się takiego zgłoszenia, wskazaną w danych 3/15 i 3/16 zgodnie z załącznikiem B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446	N				
m) „system należytej staranności w łańcuchu dostaw” lub „system należytej staranności” oznacza połączenie dobrowolnych procedur, narzędzi i mechanizmów należytej staranności w łańcuchu dostaw, obejmujących audyty przeprowadzane przez niezależny podmiot zewnętrzny, opracowanych i nadzorowanych przez rządy, organizacje branżowe lub grupy zainteresowanych organizacji;	N				
n) „właściwe organy państw członkowskich” oznaczają organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10, posiadające wiedzę specjalistyczną o surowcach, procesach przemysłowych oraz o prowadzeniu audytów;	N				
o) „wytyczne OECD dotyczące należytej staranności” oznaczają wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (wydanie drugie, OECD 2013), w tym wszystkie załączniki i dodatki do tych wytycznych;	N				
p) „mechanizm rozpatrywania skarg” oznacza mechanizm wczesnego ostrzegania w związku z wiedzą o ryzyku, umożliwiający każdej zainteresowanej stronie, w tym osobie zgłaszającej przypadki naruszenia, wyrażenie obaw	N				

	dotyczących okoliczności wydobycia minerałów, handlu nimi, ich przetwórstwa i wywozu na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka; q) „wzór polityki łańcucha dostaw” oznacza politykę łańcucha dostaw zgodną z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności określającym ryzyko wystąpienia znacznych negatywnych skutków, które mogą być związane z wydobyciem minerałów, handlem nimi, ich przetwórstwem i wywozem z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka; r) „plan zarządzania ryzykiem” oznacza pisemną reakcję unijnych importerów na zidentyfikowane ryzyko w łańcuchu dostaw, opracowaną na podstawie załącznika III do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności; s) „metale pochodzące z recyklingu” oznaczają produkty odzyskane od użytkowników końcowych lub produkty pokonsumpcyjne, lub złom z metali przetworzonych powstały podczas wytwarzania produktów, w tym nadmiarowe, zbędne, wadliwe i zezłomowane materiały metalowe, które zawierają metale rafinowane lub przetworzone nadające się do recyklingu w produkcji cyny, tantalu, wolframu lub złota. Na użytek niniejszej definicji za metale pochodzące z recyklingu nie uznaje się minerałów częściowo przetworzonych, nieprzetworzonych ani produktów ubocznych z innej rudy; t) „produkt uboczny” oznacza minerał lub metal objęty zakresem niniejszego rozporządzenia, który został uzyskany przy przetwarzaniu minerału lub metalu nieobjętego zakresem niniejszego rozporządzenia, a którego nie uzyskano by bez przetworzenia minerału lub metalu głównego nieobjętego zakresem niniejszego rozporządzenia; u) „możliwy do zweryfikowania czas” oznacza datę, którą można sprawdzić, kontrolując fizyczne odciski datowników na produkcie lub wykazy inwentarzowe.	N N N N N			
--	---	--	--	--	--

Art. 3	Wypełnianie obowiązków w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw przez unijnych importerów 1. Unijni importerzy minerałów lub metali wypełniają obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw określone w niniejszym rozporządzeniu i prowadzą dokumentację potwierdzającą wypełnianie tych obowiązków, w tym dokumentację dotyczącą wyników audytów przeprowadzonych przez niezależne podmioty zewnętrzne. 2. Właściwe organy państw członkowskich są odpowiedzialne za prowadzenie odpowiednich kontroli ex post zgodnie z art. 11. 3. Zgodnie z art. 8 ust. 1 zainteresowane strony mogą przedłożyć Komisji systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw w celu ich uznania, by ułatwić unijnym importerom spełnianie odpowiednich wymogów określonych w art. 4–7.	N			
		T	Art.1 pkt 2 lit. a	art. 14 w ust. 1 pkt 7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post”	
Art. 4	Obowiązki w zakresie systemu zarządzania Unijni importerzy minerałów lub metali: a) przyjmują politykę łańcucha dostaw w odniesieniu do minerałów i metali, które mogą pochodzić z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, i jednoznacznie przedstawiają dostawcom oraz podają do publicznej wiadomości aktualne informacje o tej polityce; b) uwzględniają w swojej polityce łańcucha dostaw normy, według których mają zachowywać należytą staranność w łańcuchu dostaw, zgodne z normami określonymi we wzorze polityki łańcucha dostaw przedstawionym w załączniku II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności; c) organizują swoje wewnętrzne systemy zarządzania tak, aby wspierały należytą staranność w łańcuchu dostaw, przydzielając członkom kadry kierowniczej wyższego szczebla, w przypadku gdy unijny importer nie jest osobą fizyczną, obowiązek nadzorowania procesu należytej staranności w łańcuchu dostaw oraz przechowywania dokumentacji przez co najmniej pięć lat; d) zacieśniają współpracę z dostawcami przez włączenie polityki łańcucha dostaw do umów i porozumień z dostawcami, zgodnie z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności;	N			
		N			
		N			

	e) wprowadzają mechanizm rozpatrywania skarg jako system wczesnego ostrzegania w związku z wiedzą o ryzyku lub zapewniają taki mechanizm w drodze uzgodnień dotyczących współpracy z innymi podmiotami gospodarczymi lub organizacjami lub przez ułatwienie korzystania z usług zewnętrznego eksperta lub organu, jak np. rzecznika; f) w odniesieniu do minerałów utrzymują łańcuch dowodowy lub prowadzą system identyfikowalności łańcucha dostaw, który w oparciu o dokumentację zapewnia następujące informacje: (i) opis minerału, w tym jego nazwa handlowa i rodzaj; (ii) nazwa lub imię i nazwisko i adres dostawcy dostarczającego minerał do unijnego importera; (iii) określenie państwa pochodzenia minerałów; (iv) jeżeli dane te są dostępne – wskazanie daty wydobycia i ilości wyrażonych jako objętość lub masa; (v) jeżeli minerały pochodzą z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka lub jeżeli unijny importer stwierdził inne czynniki ryzyka w łańcuchu dostaw wymienione w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności, dodatkowe informacje – zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami dla podmiotów gospodarczych działających na wyższym szczeblu łańcucha dostaw, określonymi w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności – takie jak informacje o kopalni, z której pochodzi minerał, miejscach składowania, zbytu i przetwarzania minerałów, zapłaconych podatkach, opłatach i opłatach licencyjnych; g) w odniesieniu do metali utrzymują łańcuch dowodowy lub prowadzą system identyfikowalności łańcucha dostaw, który w oparciu o dokumentację zapewnia następujące informacje: (i) opis metalu, w tym jego nazwa handlowa i rodzaj; (ii) nazwa lub imię i nazwisko i adres dostawcy dostarczającego metal do unijnego importera; (iii) nazwy lub imiona i nazwiska i adresy hut i rafinerii w łańcuchu dostaw unijnego importera; (iv) zapisy z audytów przeprowadzonych w hutach i rafineriach przez podmiot zewnętrzny lub dowód zgodności z	N N N			
--	---	----------------------------	--	--	--

	systemem należytej staranności w łańcuchu dostaw, uznanym przez Komisję zgodnie z art. 8, jeżeli takie dane są dostępne; (v) jeżeli zapisy, o których mowa w ppkt (iv), nie są dostępne: — określenie państw pochodzenia minerałów w łańcuchu dostaw hut i rafinerii, — jeżeli metale uzyskano z minerałów pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka lub jeżeli unijny importer stwierdził inne czynniki ryzyka w łańcuchu dostaw wymienione w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności – dodatkowe informacje zgodnie ze szczególnymi zaleceniami określonymi w tych wytycznych dla podmiotów gospodarczych działających na niższym szczeblu łańcucha dostaw; h) w odniesieniu do produktów ubocznych podają informacje potwierdzone dokumentacją, począwszy od punktu pochodzenia tych produktów ubocznych, tj. punktu, w którym po raz pierwszy oddzielono produkt uboczny od głównego minerału lub metalu nieobjętego zakresem niniejszego rozporządzenia.				
Art. 5	Obowiązki w zakresie zarządzania ryzykiem 1. Unijni importerzy minerałów: a) identyfikują i oceniają ryzyko negatywnych skutków w swoim łańcuchu dostaw minerałów na podstawie informacji dostarczonych zgodnie z art. 4, w świetle norm ich polityki łańcucha dostaw, w sposób zgodny z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności oraz z zaleceniami w zakresie należytej staranności zawartymi w tych wytycznych; b) wdrażają strategię reagowania na zidentyfikowane czynniki ryzyka, opracowaną tak, aby zapobiegać negatywnym skutkom lub ograniczać je przez: (i) zgłaszanie wyznaczonym w tym celu członkom kadry kierowniczej wyższego szczebla ustaleń z oceny ryzyka w łańcuchu dostaw, jeżeli unijny importer nie jest osobą fizyczną; (ii) przyjęcie środków zarządzania ryzykiem zgodnych z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności oraz z zaleceniami w zakresie należytej staranności zawartymi w tych wytycznych, z uwzględnieniem	N			

	zdolności do wywierania wpływu na dostawców, którzy mogą najskuteczniej zapobiegać zidentyfikowanym czynnikom ryzyka lub ograniczać je, a w razie konieczności do podjęcia działań w celu wywarcia nacisku na tych dostawców, by umożliwić: — kontynuację handlu przy jednoczesnym wprowadzeniu wymiennych działań na rzecz ograniczenia ryzyka, — tymczasowe zawieszenie handlu przy jednoczesnym kontynuowaniu wymiennych działań na rzecz ograniczenia ryzyka, albo — zakończenie współpracy z dostawcą po nieudanych próbach ograniczenia ryzyka; (iii) wdrożenie planu zarządzania ryzykiem; monitorowanie i śledzenie wyników działań mających na celu ograniczenie ryzyka; składanie sprawozdań wyznaczonym do tego celu członkom kadry kierowniczej wyższego szczebla, jeżeli unijny importer nie jest osobą fizyczną, i rozważenie zawieszenia lub zakończenia współpracy z dostawcą po nieudanych próbach ograniczenia ryzyka; (iv) przeprowadzenie dodatkowych ocen stanu faktycznego i ryzyka w odniesieniu do czynników ryzyka wymagających ograniczenia lub w następstwie zmiany okoliczności. 2. Jeżeli unijny importer minerałów prowadzi działania mające na celu ograniczenie ryzyka, kontynuując lub tymczasowo zawieszając handel, przeprowadza on konsultacje z dostawcami i zainteresowanymi stronami, których działania te dotyczą, w tym z organami administracji lokalnej i centralnej, organizacjami międzynarodowymi lub organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz stronami trzecimi, których działania te dotyczą, a także uzgadnia strategię wymiennego ograniczenia ryzyka w ramach planu zarządzania ryzykiem. 3. Aby opracować w ramach planu zarządzania ryzykiem strategię ograniczania ryzyka uwzględniając konflikty i wysokie ryzyko, unijni importerzy minerałów opierają się na środkach i wskaźnikach określonych w załączniku III do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności oraz mierzą poziom stopniowej poprawy sytuacji.	N N			
--	--	-------------------	--	--	--

	4. Unijni importerzy metali identyfikują i oceniają, zgodnie z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności oraz ze szczególnymi zaleceniami zawartymi w tych wytycznych, czynniki ryzyka w swoim łańcuchu dostaw na podstawie dostępnych sprawozdań z audytów przeprowadzonych przez podmiot zewnętrzny w odniesieniu do hut i rafinerii w tym łańcuchu oraz, w stosownych przypadkach, na podstawie oceny praktyk należytej staranności tych hut i rafinerii. Te sprawozdania z audytów muszą być zgodne z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W razie braku takich sprawozdań z audytów przeprowadzonych przez podmiot zewnętrzny w hutach i rafineriach w łańcuchu dostaw unijnych importerów metali wskazują oni i oceniają czynniki ryzyka w swoim łańcuchu dostaw w ramach własnego systemu zarządzania ryzykiem. W takich przypadkach unijni importerzy metali zlecają niezależnemu podmiotowi zewnętrznemu przeprowadzenie audytu należytej staranności w swoim łańcuchu dostaw zgodnie z art. 6. 5. W przypadku gdy unijni importerzy nie są osobami fizycznymi, unijni importerzy metali zgłaszają ustalenia z oceny ryzyka, o której mowa w ust. 4, wyznaczonym do tego celu członkom swojej kadry kierowniczej wyższego szczebla i wdrażają strategię reagowania opracowaną tak, by zapobiegać negatywnym skutkom lub je łagodzić, zgodnie z załącznikiem II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności oraz ze szczególnymi zaleceniami zawartymi w tych wytycznych.	N			
Art.6	Obowiązki w zakresie audytu przeprowadzanego przez podmiot zewnętrzny 1. Unijni importerzy minerałów lub metali zlecają niezależnemu podmiotowi zewnętrznemu przeprowadzenie audytu (zwanego dalej „audytem prowadzonym przez podmiot zewnętrzny”). Taki audyt prowadzony przez podmiot zewnętrzny: a) obejmuje swoim zakresem wszystkie rodzaje działalności, procesy i systemy unijnego importera wykorzystywane w celu zachowania należytej staranności w łańcuchu dostaw w odniesieniu do minerałów lub metali, w tym wprowadzony	N			

	przez unijnego importera system zarządzania, jego zarządzanie ryzykiem i ujawnianie przez niego informacji, zgodnie, odpowiednio, z art. 4, 5 i 7; b) ma na celu sprawdzenie zgodności praktyk unijnego importera w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw z art. 4, 5 i 7; c) prowadzi do przedstawienia unijnemu importerowi zaleceń dotyczących poprawy jego praktyk należytej staranności w łańcuchu dostaw; oraz d) spełnia zasady niezależności, kompetencji i rozliczalności audytu określone w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności. 2. Unijni importerzy metali są zwolnieni z obowiązku zlecenia podmiotowi zewnętrznemu przeprowadzenia audytu zgodnie z ust. 1, jeżeli przedstawia konkretne dowody, w tym sprawozdania z audytów przeprowadzonych przez podmioty zewnętrzne, potwierdzające, że wszystkie huty i rafinerie w ich łańcuchu dostaw spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia. Wymóg przedstawienia konkretnych dowodów uważa się za spełniony, jeżeli unijni importerzy metali wykażą, że pozyskują surowce wyłącznie od hut i rafinerii umieszczonych w wykazie Komisji zgodnie z art. 9.	N			
Art.7.	Obowiązki w zakresie ujawniania informacji 1. Unijni importerzy minerałów lub metali udostępniają właściwym organom państwa członkowskiego wszelkie wyniki audytu przeprowadzonego przez podmiot zewnętrzny zgodnie z art. 6 lub dowód zgodności z systemem należytej staranności w łańcuchu dostaw, uznanym przez Komisję zgodnie z art. 8. 2. Unijni importerzy minerałów lub metali udostępniają swoim bezpośrednim nabywcom na niższym szczeblu łańcucha dostaw wszelkie informacje uzyskane i przechowywane w związku z zachowaniem należytej staranności w swoim łańcuchu dostaw, z należyтым uwzględnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa i innych kwestii związanych z konkurencją. 3. Unijni importerzy minerałów lub metali corocznie w jak najszerszym zakresie, w tym w internecie, podają do	N N N			

	wiadomości publicznej sprawozdanie dotyczące ich polityki należytej staranności w łańcuchu dostaw i praktyk odpowiedzialnego pozyskiwania surowców. Sprawozdanie to określa podjęte przez nich działania w celu wypełnienia obowiązków w zakresie ich systemu zarządzania, zgodnie z art. 4, i ich zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 5, a także zawiera podsumowanie audytów przeprowadzonych przez podmiot zewnętrzny, w tym nazwę lub imię i nazwisko audytora, z należyтым uwzględnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa i innych kwestii związanych z konkurencją. 4. Jeżeli unijny importer może racjonalnie ustalić, że dane metale pochodzą wyłącznie z recyklingu lub złomowania, to z należyтым uwzględnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa i innych kwestii związanych z konkurencją: a) podaje swoje ustalenia do wiadomości publicznej; oraz b) przy zachowaniu rozsądnego poziomu szczegółowości opisuje środki należytej staranności w łańcuchu dostaw zastosowane w celu dokonania tych ustaleń.	N			
Art. 8	Uznawanie systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw 1. Rządy, organizacje branżowe oraz grupy zainteresowanych organizacji (zwane dalej „właścicielami systemu”) mające systemy należytej staranności mogą przedłożyć Komisji wniosek o uznanie opracowanych i nadzorowanych przez nie systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw. Do wniosku załącza się odpowiednie dowody i informacje. 2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 19, uzupełniające niniejsze rozporządzenie w celu określenia metodyki i kryteriów umożliwiających Komisji dokonanie oceny, czy systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw ułatwiają spełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia przez podmioty gospodarcze, i uznanie tych systemów. 3. Jeżeli na podstawie dowodów i informacji podanych zgodnie z ust. 1 oraz na podstawie metodyki i kryteriów uznawania określonych zgodnie z ust. 2 Komisja stwierdzi, że rzeczywiste wdrożenie systemu należytej staranności w łańcuchu dostaw przez unijnego importera minerałów lub metali umożliwia temu importerowi spełnienie wymogów	N N N			

niniejszego rozporządzenia, to przyjmuje akt wykonawczy w sprawie uznania danego systemu za równoważny z wymogami niniejszego rozporządzenia. Przed przyjęciem takich aktów wykonawczych Komisja w stosownych przypadkach zasięga opinii sekretariatu OECD. Podejmując decyzję o uznaniu systemu należytej staranności, Komisja uwzględnia poszczególne objęte tym systemem praktyki branżowe oraz przyjęte w nim oparte na analizie ryzyka podejście i metodę identyfikowania obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, a także wyszczególnione wyniki ich zastosowania. Te wyszczególnione wyniki ujawnia właściciel systemu. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. 4. W stosownych przypadkach Komisja sprawdza również okresowo, czy uznane systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw nadal spełniają kryteria, na podstawie których przyjęto decyzję o uznaniu równoważności zgodnie z ust. 3. 5. Właściciel systemu należytej staranności w łańcuchu dostaw uznanego za równoważny zgodnie z ust. 3 bezzwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach lub aktualizacjach tego systemu. 6. Jeżeli istnieją dowody na powtarzające się lub poważne przypadki niespełniania wymogów niniejszego rozporządzenia przez podmioty gospodarcze wdrażające system uznany zgodnie z ust. 3, Komisja bada, po zasięgnięciu opinii właściciela uznanego systemu, czy przypadki te wskazują na niedoskonałości w systemie. 7. Jeżeli Komisja stwierdzi niespełnianie wymogów niniejszego rozporządzenia lub niedoskonałości w uznanym systemie należytej staranności w łańcuchu dostaw, może wyznaczyć właścicielowi systemu odpowiedni termin na podjęcie działań naprawczych. Jeżeli właściciel systemu nie podejmie niezbędnych działań naprawczych lub odmówi ich podjęcia, a Komisja ustaliła, że niespełnianie wymogów lub niedoskonałości, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zagraża zdolności	N N N N			
---	-------------------------------------	--	--	--

	unijnego importera wdrażającego system do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia, lub jeżeli powtarzające się lub poważne przypadki niespełniania wymogów przez podmioty gospodarcze wdrażające system spowodowane są niedoskonałościami systemu, Komisja przyjmuje akt wykonawczy zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, wycofujący uznanie systemu. 8. Komisja tworzy i na bieżąco aktualizuje rejestr uznanych systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw. Rejestr ten jest udostępniany publicznie w internecie.	N			
Art. 9	Wykaz odpowiedzialnych hut i rafinerii na świecie 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające lub zmieniające wykaz nazw lub imion i nazwisk oraz adresów odpowiedzialnych hut i rafinerii na świecie. Wykaz ten sporządza się z uwzględnieniem odpowiedzialnych hut i rafinerii na świecie objętych systemami należytej staranności w łańcuchu dostaw uznanymi przez Komisję zgodnie z art. 8 oraz informacji przedstawionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 17 ust. 1. 2. Komisja dokłada wszelkich starań, by w wykazie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazać huty i rafinerie pozyskujące surowce przynajmniej częściowo z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, w szczególności na podstawie informacji dostarczonych przez właścicieli systemów należytej staranności w łańcuchu dostaw uznanych zgodnie z art. 8. 3. Komisja ustanawia lub zmienia wykaz z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku II oraz zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Przed przyjęciem wykazu w stosownych przypadkach zasięga opinii sekretariatu OECD. 4. W drodze aktu wykonawczego Komisja usuwa z wykazu nazwy lub imiona i nazwiska oraz adresy hut i rafinerii, które przestają być uznawane za odpowiedzialne na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z art. 8 i art. 17 ust. 1. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2.	N N N N			

	5. Komisja we właściwym czasie uaktualnia informacje zawarte w wykazie odpowiedzialnych hut i rafinerii na świecie oraz podaje te informacje do wiadomości publicznej, w tym w internecie.	N			
Art.10	Właściwe organy państw członkowskich 1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy właściwych organów do dnia 9 grudnia 2017 r. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach nazw lub adresów właściwych organów. 2. Komisja podaje do wiadomości publicznej, w tym w internecie, wykaz właściwych organów z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku III. Komisja na bieżąco aktualizuje ten wykaz. 3. Właściwe organy państw członkowskich są odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego i jednolitego wdrożenia niniejszego rozporządzenia w całej Unii.	T N T	Art.1 pkt 2 lit. a Art.1 pkt 2 lit. a	art. 14 w ust. 1 pkt 7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post” art. 14 w ust. 1 pkt 7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post”	
Art.11	Kontrole ex post dotyczące unijnych importerów 1. Właściwe organy państw członkowskich są odpowiedzialne za prowadzenie stosownych kontroli ex post w celu zapewnienia, że unijni importerzy minerałów lub metali wypełniają obowiązki określone w art. 4–7	T	Art.1 pkt 2 lit. a, Art. 1 pkt 4 Art.1 pkt 7	art. 14 w ust. 1 pkt 7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post” w tytule działu V po wyrazach „tymczasowe zajęcie ruchomości” dodaje się wyrazy – „kontrola ex post”; w dziale V po rozdziale 1c dodaje się rozdział 1d w brzmieniu: „Rozdział 1d Kontrola ex post Art. 94ze. 1. Do kontroli ex post stosuje się odpowiednio przepisy art. 62 ust. 2a–3b,i 8, art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 17 oraz ust. 3 i 4, art. 72, art. 75, art. 79, art. 84 ust. 2, i 4, art. 86 ust. 1 i 2 i art. 93. 2. Wszczęcie kontroli ex post następuje z chwilą doręczenia kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli ex post udzielonego	

				kontrolującemu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz wezwania kontrolowanego do przedłożenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego upoważnienia, dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821. Art. 94zf. 1. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli ex post naruszenia przepisów rozporządzenia 2017/821 Szef Krajowej Administracji Skarbowej wzywa unijnego importera, w rozumieniu art. 2 lit. 1 tego rozporządzenia, zwanego dalej „unijnym importerem”, do: 1) przedstawienia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego wezwania, planu wdrożenia działań naprawczych; 2) wdrożenia działań naprawczych, w terminie 90 dni od dnia przedstawienia planu ich wdrożenia. 2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wzywa unijnego importera do przedstawienia, w terminie 15 dni od otrzymania wezwania, dokumentów potwierdzających wdrożenie działań naprawczych. Art. 94zg. 1. W przypadku gdy w toku kontroli ex post: 1) unijny importer nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94ze ust. 2, dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821, albo 2) unijny importer nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 1, planu wdrożenia działań naprawczych, albo 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdzi, że unijny importer nie wdrożył działań naprawczych w terminie 90 dni od dnia przedstawienia planu wdrożenia działań naprawczych – Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza protokół z kontroli ex post, który kończy tę kontrolę. 2. W przypadku gdy w toku kontroli ex post Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdzi, że unijny importer nie naruszył przepisów rozporządzenia 2017/821	
--	--	--	--	---	--

	2. Kontrole ex post, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka oraz w przypadkach gdy właściwy organ posiada istotne informacje dotyczące przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez unijnego importera, w tym na podstawie uzasadnionych wątpliwości wyrażonych przez osoby trzecie. 3. Kontrole ex post, o których mowa w ust. 1, obejmują m.in.: a) badanie wypełniania przez unijnego importera obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do należytej staranności w łańcuchu dostaw, w tym w zakresie systemu zarządzania, zarządzania ryzykiem, audytów przeprowadzanych przez niezależny podmiot zewnętrzny i ujawniania informacji; b) badanie dokumentacji i zapisów wykazujących właściwe wykonywanie obowiązków, o których mowa w lit. a); c) badanie dopełnienia obowiązków związanych z audytem zgodnie z zakresem, celem i zasadami określonymi w art. 6. Kontrole ex post, o których mowa w ust. 1, powinny obejmować kontrole na miejscu, w tym w pomieszczeniach unijnego importera.	N N N N N		albo przeprowadził działania naprawcze, określone w planie wdrożenia działań naprawczych w terminie, o którym mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 2, informuje pisemnie unijnego importera o zakończeniu tej kontroli. Art. 94zh. Zakończenie kontroli ex post następuje niezwłocznie, nie później niż 60 dni od dnia upływu terminu określonego w art. 94zf ust. 1 pkt 2. Art. 94zm. W zakresie nieuregulowanym do kontroli ex post przepisy: 1) art. 12, art. 102 § 2 i 3, art. 135, art. 140 § 2, 2) działu IV rozdziału 1, 2, 3a, 5, 6, 10, 11, z wyjątkiem art. 182–185, art. 190 § 1, art. 198 i art. 200, 3) art. 283 § 4 i 5, art. 286a § 1 i 2, art. 290 § 4–6 i art. 291d, 4) działu VII – Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”.	
--	---	--	--	--	--

	4. Unijni importerzy udzielają wszelkiej pomocy niezbędnej do ułatwienia przeprowadzenia kontroli ex post, o których mowa w ust. 1, w szczególności jeśli chodzi o dostęp do pomieszczeń oraz przedstawianie dokumentacji i zapisów. 5. Aby zapewnić jasny podział zadań i spójność działań właściwych organów państw członkowskich, Komisja przygotowuje niewiążące wytyczne w postaci podręcznika zawierającego wyliczenie kolejnych kroków do wykonania przez właściwe organy państw członkowskich w czasie prowadzenia kontroli ex post, o których mowa w ust. 1. W stosownych przypadkach wytyczne te zawierają wzory dokumentów ułatwiające wdrożenie niniejszego rozporządzenia.	N N			
Art.12	Zapisy z kontroli ex post dotyczących unijnych importerów Właściwe organy państw członkowskich przechowują zapisy z kontroli ex post, o których mowa w art. 11 ust. 1, określające w szczególności charakter i wyniki takich kontroli, a także zapisy dotyczące wszelkich wezwań do przeprowadzenia działań naprawczych, wydanych na podstawie art. 16 ust. 3. Zapisy ze wszystkich kontroli ex post, o których mowa w art. 11 ust. 1, są przechowywane przez co najmniej pięć lat.	T	Art.1 pkt 7	w dziale V po rozdziale 1c dodaje się rozdział 1d w brzmieniu: „Rozdział 1d Kontrola ex post Art. 94ze. 1. Do kontroli ex post stosuje się odpowiednio przepisy art. 62 ust. 2a–3b, 8, art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 17 oraz ust. 3 i 4, art. 72, art. 75, art. 79, art. 84 ust. 2, i 4, art. 86 ust. 1 i 2 i art. 93.	
Art.13	Współpraca i wymiana informacji 1. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą wymianę informacji, w tym z odpowiednimi organami celnymi, w sprawach dotyczących należytej staranności w łańcuchu dostaw i przeprowadzonych kontroli ex post. 2. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą z właściwymi organami innych państw członkowskich i z Komisją wymianę informacji dotyczących braków wykrytych podczas kontroli ex post, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz przepisów mających zastosowanie do naruszeń zgodnie z art. 16. 3. Współpraca na podstawie ust. 1 i 2 odbywa się w pełnym poszanowaniu dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (3) i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (4) w odniesieniu do ochrony danych oraz w pełnym poszanowaniu rozporządzenia	T	Art. 1 pkt 2 litera a	art. 14 w ust. 1 pkt 7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post”	

	zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość zwykła członków komitetu.				
Art.16	Przepisy mające zastosowanie do naruszeń 1. Państwa członkowskie określają przepisy stosowane w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia. 2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, a także powiadamiają ją bezzwłocznie o wszelkich zmianach tych przepisów. 3. W przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia właściwe organy państw członkowskich kierują do unijnego importera wezwanie do przeprowadzenia działań naprawczych.	T	Art.1 pkt 7	Art. 94zi. 1. Kto będąc unijnym importersiem: 1) nie przedstawi w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94ze ust. 2, dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4–7 rozporządzenia 2017/821, albo 2) nie przedstawi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 1 planu wdrożenia działań naprawczych, albo 3) nie wdroży działań naprawczych, o których mowa w art. 94zf ust. 1 pkt 2, w terminie 90 dni od dnia przedłożenia planu ich wdrożenia – podlega karze pieniężnej. 2. Karę pieniężną o której mowa w ust. 1 nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej w drodze decyzji administracyjnej w wysokości od 1000 zł do 500 000 zł . 3. Od decyzji Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Art. 94zj. 1. Nakładając karę pieniężną, o której mowa w art. 94zi ust. 1, uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia oraz jego skutki, wielkość obrotów i przychodu unijnego importera w zakresie importu cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami lub obszarów wysokiego ryzyka oraz dotychczasową jego działalność w tym zakresie. 2. Jeżeli okoliczności sprawy i dowody wskazują, że do naruszenia, o którym mowa w art. 94zi ust. 1, doszło na skutek zdarzeń lub okoliczności, którym unijny importer nie mógł zapobiec, odstępuje się od nałożenia kary pieniężnej i umarza postępowanie. 3. Nie nakłada się kary pieniężnej, jeżeli od dnia sporządzenia protokołu kontroli, o którym mowa w art. 94zg ust. 1, upłynęły 3 lata. Art. 94zk. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 94zi ust. 1, uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.	

				2. Kara pieniężna o której mowa w art. 94zi ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa. Art. 94zl. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale dotyczących kary pieniężnej, o której mowa w art. 94zi ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803). 2. Do egzekucji kar pieniężnych, o których mowa w art. 94zi ust. 1 stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.	
Art.17	Sprawozdawczość i przeglądy 1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia, w szczególności dotyczące wezwań do przeprowadzenia działań naprawczych, wydanych przez ich właściwe organy zgodnie z art. 16 ust. 3, oraz sprawozdań z audytów przeprowadzonych przez podmiot zewnętrzny, udostępnionych zgodnie z art. 7 ust. 1. 2. Do dnia 1 stycznia 2023 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania i skuteczności niniejszego rozporządzenia. Przegląd ten uwzględnia skutki niniejszego rozporządzenia w terenie, w tym w odniesieniu do wspierania i kosztów odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, a także wpływ niniejszego rozporządzenia na unijne podmioty gospodarcze, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa, oraz środki towarzyszące określone we wspólnym komunikacie z dnia 5 marca 2014 r. Komisja omawia sprawozdanie z przeglądu z Parlamentem Europejskim i Radą. Przegląd obejmuje niezależną ocenę odsetka unijnych podmiotów gospodarczych, które wprowadziły systemy należytej staranności, spośród łącznej liczby unijnych podmiotów gospodarczych działających na niższym szczeblu łańcucha dostaw obejmującego cynę, tantal, wolfram lub złoto. Przegląd zawiera ocenę odpowiedniości i wdrożenia tych systemów należytej staranności oraz skutków systemu unijnego w terenie, a także konieczności wprowadzenia dodatkowych środków obowiązkowych w celu	T	Art. 1 pkt 2 litera a	art. 14 w ust. 1 pkt 7a) wykonywanie zadań, o których mowa w rozporządzeniu 2017/821, w tym kontroli ex post, o której mowa w art. 11 tego rozporządzenia, zwanej dalej „kontrolą ex post”.	

	zapewnienia mnożnikowego efektu łącznego rynku unijnego wystarczającego do powstania odpowiedzialnego światowego łańcucha dostaw minerałów. 3. Na podstawie ustaleń z przeglądu, o którym mowa w ust. 2, Komisja ocenia, czy właściwe organy państw członkowskich powinny mieć kompetencje do nakładania na unijnych importerów sankcji za ustawiczne niewywiązywanie się z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu. W stosownych przypadkach Komisja może przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy w tej sprawie.				
Art.18	Metoda obliczania progów Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, Komisja, na podstawie przedkładanych jej na żądanie przez państwa członkowskie informacji celnych o rocznym wolumenie przywozu dokonywanego na terytorium danego państwa członkowskiego przez poszczególnych unijnych importerów w podziale na kody Nomenklatury scalonej wymienione w załączniku I, wybiera najwyższy roczny wolumen przywozu na unijnego importera i kod Nomenklatury scalonej, odpowiadający przynajmniej 95 % łącznego rocznego wolumenu przywozu do Unii dla danego kodu Nomenklatury scalonej, stanowiący nowy próg do zamieszczenia w załączniku I. Komisja opiera się przy tym na informacjach dotyczących przywozu na każdego unijnego importera, dostarczonych przez państwa członkowskie za dwa poprzednie lata.	N			
Art.19	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 4 i 5 oraz w art. 8 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 8 czerwca 2017 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 5 i w art. 8 ust. 2, zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament	N N			

	Europejski lub Rada sprzeciwia się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 4 i 5 oraz w art. 8 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 4 lub 5, lub art. 8 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N			
Art.20	Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. 2. Z wyjątkiem przepisów, o których mowa w ust. 3, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 9 lipca 2017 r. 3. Art. 1 ust. 5, art. 3 ust. 1 i 2, art. 4–7, art. 8 ust. 6 i 7, art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1, 2, 3 i 4, art. 12 i 13, art. 16 ust. 3 oraz art. 17 stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.	N			
		N			

[illegible]

	c) zamierzonego odbiorcy środków pieniężnych – o ile jest dostępny, w tym, w przypadku zamierzonego odbiorcy będącego osobą fizyczną, imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu tożsamości, a w przypadku zamierzonego odbiorcy będącego osobą prawną – nazwę, dane kontaktowe, łącznie z adresem, numer rejestracji oraz, jeżeli jest dostępny, numer identyfikacyjny VAT; d) rodzaju oraz kwoty lub wartości środków pieniężnych; e) pochodzenia gospodarczego środków pieniężnych; f) zamierzonego przeznaczenia środków pieniężnych; g) trasy przewozu; oraz h) środków transportu. 3. Szczegółowe informacje wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu przekazuje się na piśmie lub drogą elektroniczną przy użyciu formularza deklaracji środków pieniężnych, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a). Składający deklarację otrzymuje, na żądanie, potwierdzoną kopię deklaracji.	N N N N N N			
Art. 4	Obowiązek ujawniania środków pieniężnych w transporcie 1. W przypadku gdy środki pieniężne w transporcie w wysokości co najmniej 10 000 EUR są wwożone do Unii lub wywożone z Unii, właściwe organy państw członkowskich, przez które następuje wwóz do Unii lub wywóz z Unii danych środków pieniężnych, mogą wymagać od nadawcy lub odbiorcy danych środków pieniężnych lub ich przedstawiciela, w zależności od przypadku, aby złożył deklarację ujawnienia środków pieniężnych w terminie 30 dni. Właściwe organy mogą zatrzymać środki pieniężne, do czasu gdy nadawca lub odbiorca lub jego przedstawiciel nie złoży deklaracji ujawnienia środków pieniężnych. Obowiązek ujawnienia środków pieniężnych w transporcie nie jest uznawany za spełniony, w przypadku gdy deklaracja nie została złożona przed upływem terminu, przekazane informacje są nieprawdziwe lub niekompletne lub środki pieniężne nie zostały udostępnione do kontroli. 2. Deklaracja ujawnienia środków pieniężnych zawiera szczegółowe informacje dotyczące:	T N	Art. 1 pkt 3	6a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672 dla właściwego organu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, z wyjątkiem zadań określonych w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia”.	

	a) składającego deklarację, w tym imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo oraz numer dokumentu tożsamości; b) właściciela środków pieniężnych, w tym, w przypadku właściciela będącego osobą fizyczną, imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu tożsamości, a w przypadku właściciela będącego osobą prawną – nazwę, dane kontaktowe, łącznie z adresem, numer rejestracji oraz, jeżeli jest dostępny, numer identyfikacyjny VAT; c) nadawcy środków pieniężnych, w tym, w przypadku nadawcy będącego osobą fizyczną, imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu tożsamości, a w przypadku nadawcy będącego osobą prawną – nazwę, dane kontaktowe, łącznie z adresem, numer rejestracji oraz, jeżeli jest dostępny, numer identyfikacyjny VAT; d) odbiorcy lub zamierzonego odbiorcy środków pieniężnych, w tym, w przypadku odbiorcy lub zamierzonego odbiorcy będącego osobą fizyczną, imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu tożsamości, a w przypadku odbiorcy lub zamierzonego odbiorcy będącego osobą prawną – nazwę, dane kontaktowe, łącznie z adresem, numer rejestracji oraz, jeżeli jest dostępny, numer identyfikacyjny VAT; e) rodzaju oraz kwoty lub wartości środków pieniężnych; f) pochodzenia gospodarczego środków pieniężnych; oraz g) zamierzonego przeznaczenia środków pieniężnych. 3. Szczegółowe informacje wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu przekazuje się na piśmie lub drogą elektroniczną przy użyciu formularza ujawnienia środków pieniężnych, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a). Składający deklarację otrzymuje, na żądanie, potwierdzoną kopię deklaracji ujawnienia środków pieniężnych.	N N N N N N N N N			
Art. 5	Uprawnienia właściwych organów 1. W celu zweryfikowania spełnienia obowiązku deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 3, właściwe organy są uprawnione do kontrolowania osób fizycznych, ich bagażu oraz ich środków	T	Art. 1 pkt 3	6a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672 dla właściwego organu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, z wyjątkiem zadań określonych w art. 10 ust. 1 lit. d oraz	

	transportu, zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. 2. Do celów wdrożenia obowiązku ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, określonego w art. 4, właściwe organy są uprawnione do kontrolowania wszelkich przesyłek, pojemników lub środków transportu, które mogą zawierać środki pieniężne w transporcie, zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. 3. W przypadku braku spełnienia obowiązku złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 3, lub obowiązku ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, określonego w art. 4, właściwe organy sporządzają na piśmie lub w formie elektronicznej deklarację z urzędu, która zawiera – w możliwym zakresie – szczegółowe informacje wymienione, odpowiednio, w art. 3 ust. 2 lub art. 4 ust. 2. 4. Kontrole opierają się głównie na analizie ryzyka, mają na celu identyfikację i ocenę ryzyka oraz opracowanie niezbędnych środków zapobiegawczych, przeprowadza się je w obrębie ram wspólnego zarządzania ryzykiem, zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b), oraz z uwzględnieniem ocen ryzyka dokonanych przez Komisję i jednostki analityki finansowej zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849. 5. Do celów art. 6 właściwe organy wykonują również uprawnienia powierzone im na mocy niniejszego artykułu.			art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia”.	
Art. 6	Kwoty niższe od progowych, w przypadku których podejrzewa się ich związek z działalnością przestępczą 1. W przypadku gdy właściwe organy wykryją osobę przewożącą środki pieniężne w wysokości niższej od progu, o którym mowa w art. 3, oraz gdy istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne związane są z działalnością przestępczą, właściwe organy rejestrują tę informację oraz szczegółowe informacje wymienione w art. 3 ust. 2. 2. W przypadku gdy właściwe organy stwierdzą, że środki pieniężne w transporcie w wysokości niższej od progu, o którym mowa w art. 4, są wwożone do Unii lub wywożone z Unii, oraz gdy istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne związane są z działalnością przestępczą, właściwe	T	Art. 1 pkt 3	6a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672 dla właściwego organu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, z wyjątkiem zadań określonych w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia”.	

	organy rejestrują tę informację oraz szczegółowe informacje wymienione w art. 4 ust. 2.				
Art. 7	Tymczasowe zatrzymanie środków pieniężnych przez właściwe organy 1. Właściwe organy mogą tymczasowo zatrzymać środki pieniężne w drodze decyzji administracyjnej zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym, jeżeli: a) nie spełniono obowiązku złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 3, lub obowiązku ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, określonego w art. 4; lub b) istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne, niezależnie od kwoty, związane są z działalnością przestępczą.	T	Art. 1 pkt 3 i Art. 2	6a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672 dla właściwego organu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, z wyjątkiem zadań określonych w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia”. Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654 i 818) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 w § 4 zdanie po średniku otrzymuje brzmienie: „przepis stosuje się odpowiednio, jeżeli przestępstwo skarbowe określone w art. 106f § 1 lub wykroczenie skarbowe określone w art. 106e, art. 106f § 2 i art. 106h zostało popełnione za granicą.”; 2) w art. 53 po § 34 dodaje się § 34a w brzmieniu: „§ 34a. Użyte w rozdziale 8 kodeksu określenie „środki pieniężne wwożone do Unii Europejskiej lub wywożone z Unii Europejskiej” ma znaczenie nadane mu w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6, z późn. zm.).”; 3) art. 106f otrzymuje brzmienie: „Art. 106f. § 1. Kto wbrew obowiązkowi nie zgłasza organom celnym środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej albo w zgłoszeniu tym podaje nieprawdę, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. § 2. Jeżeli kwota niezgłoszonych środków pieniężnych jest małej wartości sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”; 4) art. 106h otrzymuje brzmienie:	

2. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, przysługują środki zaskarżenia zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym. Właściwy organ powiadamia o uzasadnieniu decyzji administracyjnej: a) osobę zobowiązaną do złożenia deklaracji środków pieniężnych, zgodnie z art. 3, lub deklaracji ujawnienia środków pieniężnych, zgodnie z art. 4; lub b) osobę zobowiązaną do przekazania informacji, zgodnie z art. 6 ust. 1 lub 2. 3. Okres tymczasowego zatrzymania musi być ściśle ograniczony na mocy prawa krajowego do czasu, jaki jest potrzebny właściwym organom, aby stwierdzić, czy okoliczności sprawy uzasadniają dalsze zatrzymanie. Okres tymczasowego zatrzymania nie może przekraczać 30 dni. Po przeprowadzeniu przez właściwe organy gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności dalszego tymczasowego zatrzymania mogą one podjąć decyzję o przedłużeniu okresu tymczasowego zatrzymania do maksymalnie 90 dni. W przypadku gdy właściwy organ nie dokona w tym okresie ustalenia w sprawie dalszego zatrzymania środków pieniężnych lub jeżeli stwierdzi, że okoliczności danej sprawy nie uzasadniają ich dalszego zatrzymywania, środki pieniężne są natychmiast zwalniane na rzecz: a) osoby, której tymczasowo zatrzymano środki pieniężne w sytuacjach, o których mowa w art. 3 lub 4; lub b) osoby, której tymczasowo zatrzymano środki pieniężne w sytuacjach, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2.	N N N N		„Art. 106h. Kto wbrew obowiązкови nie przedstawia organom celnym, na ich żądanie, środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”; 5) w art. 134 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) Straż Graniczna – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63–71 oraz art. 85–95 i art. 96 § 1, ujawnione w zakresie swego działania przez Straż Graniczną;”.	
--	-------------------------------------	--	---	--

	c) deklaracje uzyskane na mocy art. 3 lub 4, w przypadku gdy istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne związane są z działalnością przestępczą; d) zanonimizowane dane dotyczące ryzyka i wyników analizy ryzyka. 2. W przypadku gdy istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne związane są z działalnością przestępczą, która mogłyby niekorzystnie wpłynąć na interesy finansowe Unii, informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są także Komisji, Prokuraturze Europejskiej – przez państwa członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939 oraz w przypadku gdy jest on właściwy do podjęcia działań zgodnie z art. 22 tego rozporządzenia – oraz Europolowi, w przypadku gdy jest on właściwy do podjęcia działań zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) 2016/794. 3. Właściwy organ przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, zgodnie z przepisami technicznymi, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. c), przy użyciu formularza, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. d). 4. Informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c) i ust. 2, przekazuje się możliwie najszybciej i nie później niż 15 dni roboczych po dniu, w którym informacje te zostały uzyskane. 5. Informacje i wyniki, o których mowa w ust. 1 lit. d), przekazuje się co sześć miesięcy.	T N N N N	Art. 1 pkt 2 lit. b	„18c) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672;”;	
Art.11	Wymiana informacji z państwami trzecimi 1. Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie lub Komisja mogą, w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej, przekazywać państwu trzeciemu następujące informacje, o ile udzielił na to pisemnej zgody właściwy organ, który początkowo uzyskał te informacje, pod warunkiem że takie przekazywanie informacji jest zgodne z odnośnym prawem krajowym i prawem Unii dotyczącym przekazywania danych osobowych do krajów trzecich: a) deklaracje z urzędu sporządzone na mocy art. 5 ust. 3; b) informacje uzyskane na mocy art. 6;	T	Art. 1 pkt 3	6a) wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672 dla właściwego organu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1672, z wyjątkiem zadań określonych w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia”.	

	c) deklaracje uzyskane na mocy art. 3 lub 4, w przypadku gdy istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne związane są z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu. 2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdym przekazaniu informacji na mocy ust. 1.				
Art.12	Tajemnica zawodowa, poufność i bezpieczeństwo danych 1. Właściwe organy zapewniają bezpieczeństwo danych uzyskanych zgodnie z art. 3 i 4, art. 5 ust. 3 i art. 6. 2. Wszystkie informacje uzyskane przez właściwe organy są objęte tajemnicą zawodową.	N N			
Art.13	Ochrona danych osobowych i okresy zatrzymania 1. Właściwe organy działają jako administratorzy danych osobowych uzyskanych przez nie zgodnie z art. 3 i 4, art. 5 ust. 3 i art. 6. 2. Dane osobowe na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przetwarzane wyłącznie do celów zapobiegania i zwalczania działalności przestępczej. 3. Dostęp do danych osobowych uzyskanych zgodnie z art. 3 i 4, art. 5 ust. 3 i art. 6 mogą mieć wyłącznie należycie uprawnieni pracownicy właściwych organów i dane te muszą być odpowiednio chronione przed nieuprawnionym dostępem lub przekazaniem. O ile art. 9, 10 i 11 nie stanowią inaczej, dane nie mogą być ujawniane ani przekazywane bez wyraźnej zgody właściwego organu, który je pierwotnie uzyskał. Zgoda ta nie jest jednak konieczna, w przypadku gdy właściwe organy są zobowiązane do ujawnienia lub przekazania tych danych na mocy prawa krajowego danego państwa członkowskiego, w szczególności w związku z postępowaniem sądowym. 4. Właściwe organy i jednostki analityki finansowej przechowują dane osobowe uzyskane zgodnie z art. 3 i 4, art. 5 ust. 3 i art. 6 przez okres pięciu lat od dnia, w którym dane zostały uzyskane. Po upływie tego okresu dane osobowe usuwa się. 5. Okres zatrzymania może zostać jednorazowo przedłużony o kolejny okres, który nie może przekraczać trzech kolejnych lat, jeżeli:	N N N N N N N			

	a) po przeprowadzeniu gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności dalszego zatrzymania i stwierdzeniu, że jest to uzasadnione z punktu widzenia wypełniania zadań w zakresie zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu – jednostka analityki finansowej stwierdzi, że wymagane jest dalsze zatrzymanie; lub b) po przeprowadzeniu gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności takiego dalszego zatrzymania i stwierdzeniu, że jest to uzasadnione z punktu widzenia wypełniania zadań w zakresie przeprowadzania skutecznych kontroli w związku z obowiązkiem ujawniania środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną lub obowiązkiem ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, właściwe organy stwierdzą, że wymagane jest dalsze zatrzymanie.	N			
Art.14	Sankcje Każde państwo członkowskie wprowadza sankcje, które stosuje się w przypadku braku spełnienia obowiązku złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 3, lub obowiązku ujawnienia środków pieniężnych w transporcie, określonego w art. 4. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.	T	Art. 2	Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654 i 818) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 w § 4 zdanie po średniku otrzymuje brzmienie: „przepis stosuje się odpowiednio, jeżeli przestępstwo skarbowe określone w art. 106f § 1 lub wykroczenie skarbowe określone w art. 106e, art. 106f § 2 i art. 106h zostało popełnione za granicą.”; 2) w art. 53 po § 34 dodaje się § 34a w brzmieniu: „§ 34a. Użyte w rozdziale 8 kodeksu określenie „środki pieniężne wwożone do Unii Europejskiej lub wywożone z Unii Europejskiej” ma znaczenie nadane mu w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 6, z późn. zm).”; 3) art. 106f otrzymuje brzmienie: „Art. 106f. § 1. Kto wbrew obowiązkowi nie zgłasza organom celnym środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej albo w zgłoszeniu tym podaje nieprawdę,	

				podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. § 2. Jeżeli kwota niezgłoszonych środków pieniężnych jest małej wartości sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”; 4) art. 106h otrzymuje brzmienie: „Art. 106h. Kto wbrew obowiązkowi nie przedstawia organom celnym na ich żądanie, środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.	
Art.15	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 grudnia 2018 r. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie, zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi	N N N N N N			

	Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art.16	Uprawnienia wykonawcze 1. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, następujące środki zapewniające jednolite stosowanie kontroli przez właściwe organy: a) wzory formularza deklaracji środków pieniężnych, o którym mowa w art. 3 ust. 3, oraz formularza ujawnienia środków pieniężnych, o którym mowa w art. 4 ust. 3; b) kryteria ram wspólnego zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 5 ust. 4, w szczególności kryteria ryzyka, standardy i priorytetowe obszary kontroli, na podstawie informacji wymienianych zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. d), a także unijnych i międzynarodowych polityk i najlepszych praktyk; c) przepisy techniczne dotyczące skutecznej wymiany informacji na mocy art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 10 niniejszego rozporządzenia za pośrednictwem CIS ustanowionego w art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97; d) wzór formularza służącego do przekazywania informacji, o którym mowa w art. 10 ust. 3; oraz e) przepisy dotyczące przekazywania przez państwa członkowskie Komisji zanonimizowanych informacji statystycznych dotyczących deklaracji i naruszeń, na mocy art. 18, i formularz, jaki mają stosować państwa członkowskie w celu przekazywania tych informacji. 2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.	N			
Art.17	Procedura komitetowa 1. Komisję wspiera Komitet ds. Kontroli Środków Pieniężnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
		N			
		N			

Art.18	Przekazywanie informacji dotyczących wdrażania niniejszego rozporządzenia 1. Do dnia 4 grudnia 2021 r. państwa członkowskie przekazują Komisji: a) wykaz właściwych organów; b) szczegółowe informacje dotyczące sankcji wprowadzonych na mocy art. 14; c) zanonimizowane informacje statystyczne dotyczące deklaracji, kontroli i naruszeń, przy użyciu formularza, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. e). 2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), nie później niż miesiąc po dniu, w którym zmiany te staną się skuteczne. Informacje, o których mowa w ust. 1 lit. c), przekazuje się Komisji co najmniej raz na sześć miesięcy. 3. Komisja udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz wszelkie późniejsze zmiany tych informacji zgodnie z ust. 2 wszystkim pozostałym państwom członkowskim. 4. Komisja publikuje co roku informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a) i c), oraz późniejsze zmiany tych informacji zgodnie z ust. 2 na swojej stronie internetowej oraz w jasny sposób informuje użytkowników o kontrolach środków pieniężnych wwożonych do Unii lub z niej wywożonych.	T	Art. 1 pkt 2 lit. b	„18c) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672;”;	
		T	Art. 1 pkt 2 lit. b	„18c) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d oraz art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1672;”;	
		N			
		N			
Art.19	Ocena 1. Do dnia 3 czerwca 2024 r., a następnie co pięć lat, Komisja, na podstawie regularnie otrzymywanych od państw członkowskich informacji, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, ocenia się w szczególności, czy: a) zakresem niniejszego rozporządzenia powinny zostać objęte inne aktywa; b) procedura ujawnienia środków pieniężnych w transporcie jest skuteczna; c) próg dotyczący środków pieniężnych w transporcie powinien zostać poddany przeglądowi;	N			
		N			
		N			

	d) przepływ informacji zgodnie z art. 9 i 10, w szczególności korzystanie z CIS, jest skuteczny lub czy istnieją przeszkody utrudniające terminową i bezpośrednią wymianę kompatybilnych i porównywalnych informacji między właściwymi organami oraz z jednostkami analityki finansowej; oraz e) sankcje wprowadzone przez państwa członkowskie są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz zgodne z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz czy mają one równoważny skutek odstraszający w całej Unii w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje, o ile są dostępne: a) zestawienie informacji otrzymanych od państw członkowskich dotyczących środków pieniężnych związanych z działalnością przestępczą, która mogłaby niekorzystnie wpłynąć na interesy finansowe Unii; oraz b) informacje na temat wymiany informacji z państwami trzecimi.	N			
		N			
		N			
		N			
		N			
Art.20	Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 traci moc. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.	N			
Art.21	Wejście w życie i stosowanie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 czerwca 2021 r. Jednakże art. 16 stosuje się od dnia 2 grudnia 2018 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N			
Załącznik 1	Towary wykorzystywane jako wysoce płynne środki przechowywania wartości oraz karty przedpłacone, które są uznawane za środki pieniężne zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) oraz (iv)	N			
Załącznik 2	TABELA KORELACJI	N			

Warszawa, dnia 7.03.2024 r.

Odwrócona tabela zgodności

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw (UC 10)
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU
Art. 1 pkt 1 lit. a	a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: „8a) wykonywanie zadań, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającym obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2017, str. 1, z późn. zm.)), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/821”;	Zadania związane z wykonywaniem kontroli ex post (art. 11 rozporządzenia 2017/821), w zakresie współpracy i wymiany informacji czy sprawozdawczości i przeglądów funkcjonowania i skuteczności przedmiotowego rozporządzenia (art. 13 i art. 17 rozporządzenia 2017/821) przypisane zostają Krajowej Administracji Skarbowej. Właściwymi organami są – zgodnie z art. 2 lit. n ww. rozporządzenia – organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10, posiadające wiedzę specjalistyczną o surowcach, procesach przemysłowych oraz o prowadzeniu audytów.
Art. 1 pkt 5	w art. 54 w ust. 2 po pkt 12b dodaje się pkt 12c w brzmieniu: „12c) wwożenie do Unii Europejskiej oraz wywożenie z Unii Europejskiej środków pieniężnych w rozumieniu rozporządzenia 2018/1672;”	W art. 1 pkt 1 lit. b wskazano, że do kompetencji KAS należy wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu 2018/1672. W celu doprecyzowania zakresu przedmiotowego kontroli celno-skarbowej prowadzonej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, określonej w ustawie o KAS, w art. 54 w ust. 2 dodano pkt 12c wskazujący, że kontroli celno-skarbowej podlega wwożenie do Unii Europejskiej lub wywożenie z Unii Europejskiej środków pieniężnych w rozumieniu rozporządzenia 2018/1672.

Art. 1 pkt 6	w art. 84 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „ust. 2 pkt 1a–5 i 9” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1a–5, 9 i 12c”;	Propozycja zmiany w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy o KAS jest konsekwencją zmiany zaproponowanej w art. 54 ust. 2 ustawy o KAS. Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy o KAS kontrola celno-skarbowa w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 54 ust. 1 pkt 4, kończy się protokołem.
Art. 2 pkt 5	w art. 134 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) Straż Graniczna – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63–71, oraz art. 85–95 i art. 96 § 1, ujawnione w zakresie swego działania przez Straż Graniczną;”.	Wyłączono realizację czynności kontrolnych w zakresie przewozu środków pieniężnych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, co powoduje konieczność dostosowania przepisów k.k.s. do zmienionego katalogu organów wykonujących czynności kontrolne oraz uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego.
Art. 3	W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5 skreśla się wyrazy „art. 18 i”; 2) w art. 12 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „o którym mowa w pkt 1” skreśla się wyraz „umyślne”; 3) uchyla się rozdział 5.	Zmiany wprowadzono także w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe. W art. 5 skreśla się wyrazy „art. 18 i”, ponieważ uchyla się rozdział 5. W art. 12 w ust. 1 w pkt 2 tej ustawy należy skreślić wyrazy „umyślne”, ponieważ w obowiązującym przepisie art. 12 ustawy – Prawo dewizowe, w ust. 1 w pkt 1 jest mowa o przestępstwach skarbowych, a zatem zarówno umyślnych, jak i nieumyślnych, a w pkt 2 jest, jeżeli chodzi o zakres przestępstw, odesłanie do pkt 1. Uchylenie rozdziału 5, tj. art. 18, art. 20 i art. 21 u.p.d., ma na celu wyeliminowanie przepisów duplikujących przepisy rozporządzenia 2018/1672. Z uwagi na uchylenie art. 18 u.p.d. należy dostosować rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. poz. 597), poprzez uchylenie rozdziału 3, który przewiduje na podstawie ogólnego zezwolenia dewizowego (§ 3) odstępstwo od obowiązku przewidzianego w art. 18 u.p.d.
Art. 4	W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723 i 1843) uchyla się art. 85.	Uchylenie art. 85 ustawy o p.p.p.f.t. wynika z faktu, że regulacja jaka była zawarta w tym artykule została w pełni zastąpiona przez przepisy rozporządzenia 2018/1672. W celu zagwarantowania skutecznego przepływu informacji, Komisja Europejska wprowadziła obowiązek przekazywania

		informacji z wykorzystaniem modułu (CIS+) - unijnego systemu informacji celnej CIS w ramach systemu AFIS (System Informacyjny ds. Przeciwdziałania Nadużyciom Finansowym). Obecnie Departament Informacji Finansowej, jako polska jednostka analityki finansowej ma bezpośredni dostęp do systemu CIS, w którym są gromadzone, przechowywane i przetwarzane dane deklaracji środków pieniężnych oraz deklaracji ujawnienia i bezpośrednio może pobierać z ww. systemu przedmiotowe dane na rzecz GIIF.
Art. 5	Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.	Data wejścia w życie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309 oraz z 2024 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. poz. 597) uchyla się rozdział 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie.....

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. poz. 597), zwanego dalej „rozporządzeniem”, jest uchylenie rozdziału 3, który przewiduje na podstawie ogólnego zezwolenia dewizowego (§ 3) odstępstwo od obowiązku przewidzianego w art. 18 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309), zwanej dalej „UPD”.

Na podstawie art. 18 UPD rezydenci i nierezydenci przekraczający granicę państwową są obowiązani zgłaszać, w formie pisemnej, organom celnym lub organom Straży Granicznej, przywóz do kraju oraz wywóz za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej, bez względu na ilość, a także krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro.

W § 3 rozporządzenia zawarto odstępstwo od obowiązku określonego w art. 18 UPD, zgodnie z którym zezwala się rezydentom i nierezydentom przekraczającym granicę państwową z innymi państwami obszaru Schengen na odstępowanie od obowiązku zgłaszania organom celnym lub organom Straży Granicznej przywozu do kraju oraz wywozu za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej bez względu na ilość oraz krajowych lub zagranicznych środków płatniczych o wartości przekraczającej łącznie równowartość 10 000 euro.

Obowiązek pisemnego zgłoszenia ustanowiony w art. 18 UPD nie znajduje zastosowania w ramach granic państw obszaru Schengen.

Zmiana ma charakter dostosowawczy i stanowi konsekwencję uchylenia art. 18 UPD w ramach nowelizacji ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.).

Termin wejścia w życie rozporządzenia zostanie skorelowany z terminem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236).

Projektowane rozporządzenia nie ma wpływu na jednostki samorządu terytorialnego, w związku z tym nie ma potrzeby przedstawiania go do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia nie podlega zatem procedurze notyfikacji UE.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym

w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 07.03.2024 r. Źródło art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 309) Nr w Wykazie prac legislacyjnych MF
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem nowelizacji rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2009 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. poz. 597), zwanego dalej „rozporządzeniem”, jest uchylenie rozdziału 3, który przewiduje na podstawie ogólnego zezwolenia dewizowego (§ 3) odstępstwo od obowiązku określonego w art. 18 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, zwanej dalej „UPD”.

Na podstawie art. 18 UPD rezydenci i nierezydenci przekraczający granicę państwową są obowiązani zgłaszać, w formie pisemnej, organom celnym lub organom Straży Granicznej, przywóz do kraju oraz wywóz za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej, bez względu na ilość, a także krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro.

W § 3 rozporządzenia zawarto odstępstwo od obowiązku określonego w art. 18 UPD, zgodnie z którym zezwala się rezydentom i nierezydentom przekraczającym granicę państwową z innymi państwami obszaru Schengen na odstępowanie od obowiązku zgłaszania organom celnym lub organom Straży Granicznej przywozu do kraju oraz wywozu za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej bez względu na ilość oraz krajowych lub zagranicznych środków płatniczych o wartości przekraczającej łącznie równowartość 10 000 euro.

Obowiązek pisemnego zgłoszenia ustanowiony w art. 18 UPD nie znajduje zastosowania w ramach granic państw obszaru Schengen.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Propozycja zmiany rozporządzenia dotyczy uchylenia rozdziału 3, który przewiduje na podstawie ogólnego zezwolenia dewizowego (§ 3) odstępstwo od obowiązku określonego w art. 18 UPD. Zmiana ma charakter dostosowawczy i stanowi konsekwencję uchylenia art. 18 UPD w ramach nowelizacji ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych z uwagi na charakter dostosowawczy rozporządzenia.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby fizyczne (rezydenci i nierezydenci) przekraczający granicę państwa	Wielkość jest trudna do oszacowania ze względu na zmienne natężenie ruchu granicznego		Neutralne (zmiana ma charakter dostosowawczy).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.
Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do opiniowania i konsultacji publicznym m. in.: Narodowemu Bankowi Polskiemu, Federacji Przedsiębiorców Polskich, Krajowej Izbie Gospodarczej, Konfederacji Lewiatan, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Business Centre Club, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Radzie Dialogu Społecznego, Stowarzyszeniu Rzeczoznawców Jubilerskich, Polskiemu Towarzystwu Gemmologicznemu Polish Gemmological Society.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0											
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		0											
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		0											
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz nie spowoduje zwiększenia wydatków albo zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na sektor dużych przedsiębiorstw.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki oraz rozwój przedsiębiorczości.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na ww. obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Termin wejścia w życie rozporządzenia zostanie skorelowany z terminem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu, tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Minister do spraw Unii Europejskiej

Adam Szłapka

DPUE.720. 161.2024.RS(8)
Warszawa, 12 marca 2024 r.
Dot: RM-0610-17-24 z 8.3.2024 r.

Pani Joanna Knapieńska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Sekretarz,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia

Agnieszka Bartol-Saurel
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:
Pan Andrzej Domański
Minister Finansów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Sekretarz Rady Ministrów

Joanna Knapińska

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-17-24
UC10

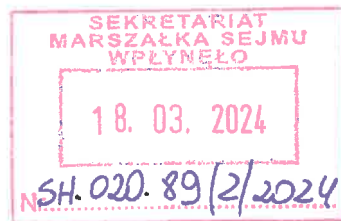
Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, w ślad za przekazanym w dniu 15 marca 2024 r. projektem ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw informuję, że ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem
Joanna Knapińska
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-109.020.92.3.2024

Data wpływu 18.03.2024r